

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 378

25e jaargang

31 december 1982

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

82/883/EEG:

- ★ **Richtlijn van de Raad van 3 december 1982 betreffende de voorschriften voor het toezicht op en de controle van de milieus die betrokken zijn bij lozingen van de titaandioxyde-industrie** 1

82/884/EEG:

- ★ **Richtlijn van de Raad van 3 december 1982 betreffende een grenswaarde van de luchtkwaliteit voor lood** 15

82/885/EEG:

- ★ **Richtlijn van de Raad van 10 december 1982 houdende wijziging van Richtlijn 78/170/EEG betreffende het rendement van verwarmingstoestellen die gebruikt worden voor de verwarming van ruimten en voor de produktie van warm water in nieuwe of bestaande niet-industriële gebouwen, alsmede betreffende de isolatie van netten voor de distributie van warmte en van warm water voor huishoudelijke doeleinden in nieuwe niet-industriële gebouwen** 19

82/886/EEG:

- ★ **Besluit van de Raad van 13 december 1982 betreffende de sluiting van het Verdrag inzake de instandhouding van zalm in de Noordatlantische Oceaan** 24
- Verdrag inzake de instandhouding van zalm in de Noordatlantische Oceaan** 25

82/887/EEG:	
★ Besluit van de Raad van 13 december 1982 tot vaststelling van een gecoördineerde actie van de Europese Economische Gemeenschap op het gebied van te land gestationeerde hulpsystemen voor de zeescheepvaart	32
82/888/EEG:	
★ Besluit van de Raad van 17 december 1982 betreffende de sluiting van de Overeenkomst tot wijziging van de Overeenkomst Overleg Gemeenschap-COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen (Actie COST 61 a bis)	37
Overeenkomst tot wijziging van de Overeenkomst Overleg Gemeenschap-COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen (Actie COST 61 a bis)	38
82/889/EEG:	
★ Besluit van de Raad van 17 december 1982 betreffende de sluiting van de Overeenkomst tot wijziging van de Overeenkomst Overleg Gemeenschap-COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van de analyse van organische microverontreinigingen in water (Actie COST 64 b bis)	41
Overeenkomst tot wijziging van de Overeenkomst Overleg Gemeenschap-COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van de analyse van organische microverontreinigingen in water (Actie COST 64 b bis)	42
82/890/EEG:	
★ Richtlijn van de Raad van 17 december 1982 houdende wijziging van de richtlijnen inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen	45
82/891/EEG:	
★ Zesde richtlijn van de Raad van 17 december 1982 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g), van het Verdrag betreffende splitsingen van naamloze vennootschappen	47
82/892/EEG:	
★ Beschikking van de Raad van 21 december 1982 tot wijziging van Beschikking 78/640/EEG betreffende de financiële deelneming van de Gemeenschap in de uitgaven voor de inspectie en het toezicht in de maritieme wateren van Denemarken en Ierland	55
82/893/EEG:	
★ Richtlijn van de Raad van 21 december 1982 tot wijziging van de Richtlijnen 64/432/EEG en 72/461/EEG betreffende bepaalde maatregelen inzake mond- en klauwzeer en vesiculaire varkensziekte	57
82/894/EEG:	
★ Richtlijn van de Raad van 21 december 1982 inzake de melding van dierziekten in de Gemeenschap	58
82/895/EEG:	
★ Besluit van de Raad van 21 december 1982 betreffende een financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de bestrijding van mond- en klauwzeer in het zuidoosten van Europa	63

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 3 december 1982

betreffende de voorschriften voor het toezicht op en de controle van de milieus die betrokken zijn bij lozingen van de titaandioxyde-industrie

(82/883/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 100 en 235,

Gelet op Richtlijn 78/176/EEG van de Raad van 20 februari 1978 betreffende de afvalstoffen afkomstig van de titaandioxyde-industrie ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 7, lid 3,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁴⁾,

Overwegende dat, ongeacht de wijze waarop en de mate waarin de van de titaandioxyde-industrie afkomstige afvalstoffen worden behandeld, lozing, dumping, opslag, storting en inspuiting daarvan gepaard moeten gaan met controle en toezicht op de betrokken milieus vanuit fysisch, chemisch, biologisch en ecologisch oogpunt;

Overwegende dat, ten einde de controle op de kwaliteit van deze milieus te waarborgen, een minimum-aantal malen een bemonstering moet worden verricht om de metingen van de in de bijlagen genoemde parameters uit te voeren; dat het aantal malen dat een dergelijke bemonstering wordt ver-

richt, kan worden beperkt naar gelang van de resultaten; dat ten einde de doeltreffendheid van de controle te waarborgen, zo mogelijk ook monsters moeten worden genomen in een zone waarvan wordt aangenomen dat zij niet beïnvloed is door de betrokken lozingen;

Overwegende dat er voor de door de Lid-Staten te verrichten analyses gemeenschappelijke referentiemetmethoden moeten worden vastgesteld ter bepaling van de waarden van de parameters waarmee de fysische, chemische, biologische en ecologische kenmerken van de betrokken milieus worden gedefinieerd;

Overwegende dat het de Lid-Staten te allen tijde vrij staat om voor het toezicht en de controle op de beïnvloede milieus andere parameters vast te stellen naast die van deze richtlijn;

Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen welke gegevens de Lid-Staten aan de Commissie moeten doen toekomen met betrekking tot de wijze van toezicht en controle; dat de Commissie, met de voorafgaande toestemming van de Lid-Staten, een samenvattend verslag daarvan moet publiceren;

Overwegende dat het in bepaalde natuurlijke omstandigheden moeilijk kan blijken de controle en het toezicht uit te oefenen; dat derhalve de mogelijkheid moet worden geboden om in bepaalde gevallen van deze richtlijn af te wijken;

Overwegende dat de technische en wetenschappelijke vooruitgang het noodzakelijk kan maken dat sommige van de in bijlage opgenomen bepalingen snel worden aangepast; dat er, om de tenuitvoerlegging van de daartoe nodige maatregelen te vergemakkelijken, een procedure moet worden ingesteld die voorziet in een nauwe samenwerking tussen de

⁽¹⁾ PB nr. L 54 van 25. 2. 1978, blz. 19.

⁽²⁾ PB nr. C 356 van 31. 12. 1980, blz. 32, en PB nr. C 187 van 22. 7. 1982, blz. 10.

⁽³⁾ PB nr. C 149 van 14. 6. 1982, blz. 101.

⁽⁴⁾ PB nr. C 230 van 10. 9. 1981, blz. 5.

Lid-Staten en de Commissie in het kader van een comité voor de aanpassing aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN
VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze richtlijn worden overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Richtlijn 78/176/EEG de voorschriften vastgesteld voor het toezicht op en de controle van de gevolgen van het lozen, het dumpen, de opslag, het storten of de injectie van de afvalstoffen van de titaandioxyde-industrie voor het milieu vanuit fysisch, chemisch, biologisch en ecologisch oogpunt.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- beïnvloede milieus: het water, het aardoppervlak en de ondergrond alsmede de lucht waarin de afvalstoffen van de titaandioxyde-industrie worden geloosd, gedumpt, opgeslagen, gestort of geïnjecteerd;
- plaats van monsterneming: het karakteristieke punt van de bemonstering.

Artikel 3

1. De parameters voor toezicht en controle in de zin van artikel 1 zijn opgenomen in de bijlagen.
2. Wanneer een parameter is opgenomen in de kolom „bepaling verplicht” van de bijlagen, moeten monsterneming en -analyse plaatsvinden voor de aangegeven milieuonderdelen.
3. Wanneer een parameter is opgenomen in de kolom „bepaling facultatief” van de bijlagen, laten de Lid-Staten, indien zij zulks noodzakelijk achten, monsterneming en -analyse plaatsvinden voor de aangegeven milieuonderdelen.

Artikel 4

1. De Lid-Staten oefenen het toezicht en de controle uit op de beïnvloede milieus en op een niet-beïnvloed geachte naburige zone, waarbij zij met name rekening houden met plaatselijke milieumomstandigheden en de wijze van verwijdering, al dan niet continu, van de betrokken afvalstoffen.
2. Behoudens andersluidende bepalingen in de bijlagen, stellen de Lid-Staten van geval tot geval de

nauwkeurige plaatsen van monsterneming vast, de afstand van die plaatsen tot het dichtstbij gelegen punt waarop de verontreinigende stof wordt verwijderd, alsmede de diepte of de hoogte waarop de monsters moeten worden genomen.

De monsters moeten tijdens de op elkaar volgende monsternemingen op dezelfde plaatsen en onder dezelfde omstandigheden worden genomen, bij voorbeeld in het geval van zeewater met een getijdenbeweging op hetzelfde tijdstip ten opzichte van hoog water, getijcoëfficiënt.

3. Met betrekking tot het toezicht en de controle op de beïnvloede milieus bepalen de Lid-Staten, voor elke in de bijlagen genoemde parameter, de frequenties van bemonstering en van analyse.

Voor parameters waarvan de bepaling verplicht is, mag de frequentie van bemonstering en analyse niet lager liggen dan de in de bijlagen vermelde minimale frequenties. Wanneer evenwel, voor zover mogelijk, is bepaald hoe de afvalstoffen zich gedragen, wat er verder mee gebeurt en welke uitwerkingen zij hebben, kunnen de Lid-Staten, voor zover er geen significante verslechtering van de kwaliteit van het milieu is, een frequentie van bemonstering en analyse voorschrijven die lager ligt dan bovengenoemde frequenties. Indien later een significante verslechtering van de kwaliteit van het milieu wordt waargenomen die aan de afvalstoffen dan wel aan een verandering in de wijze van verwijdering van die stoffen te wijten is, voert de Lid-Staat opnieuw een frequentie van bemonstering en van analyse in die ten minste gelijk is aan de in de bijlagen vermelde frequenties. Indien een Lid-Staat zulks noodzakelijk of wenselijk acht, kan hij een onderscheid maken tussen verschillende parameters waarbij hij deze alinea toepast op die parameters waarvoor geen significante verslechtering van de kwaliteit van het milieu is waargenomen.

4. Voor het toezicht en de controle op een geschikte niet-beïnvloed geachte naburige zone, wordt de frequentie van bemonstering en van analyse aan de Lid-Staten overgelaten. Wanneer een Lid-Staat constateert dat het niet mogelijk is een geschikte niet-beïnvloed geachte naburige zone vast te stellen, deelt hij dat aan de Commissie mee.

Artikel 5

1. De referentiemeetmethoden voor de vaststelling van de waarde van de parameters zijn in de bijlage vermeld. De laboratoria die andere methoden gebruiken, moeten zich ervan vergewissen dat de verkregen resultaten vergelijkbaar zijn.
2. De recipiënten waarin de monsters worden bewaard, de middelen of methoden ter conservering van een deel van een monster voor de analyse van

één of meer parameters, het vervoer en de bewaring van de monsters, alsmede de voorbehandeling daarvan met het oog op de analyse mogen geen significante verandering van de analyseresultaten kunnen veroorzaken.

Artikel 6

Het staat de Lid-Staten te allen tijde vrij om voor het toezicht en de controle op de betrokken milieus andere parameters vast te stellen naast die waarin deze richtlijn voorziet.

Artikel 7

1. Het verslag dat de Lid-Staten volgens artikel 14 van Richtlijn 78/176/EEG aan de Commissie moeten toezenden bevat de gegevens over het toezicht en de controle zoals deze door de krachtens artikel 7, lid 2, van die richtlijn aangewezen instellingen worden verricht. Deze gegevens omvatten met name voor elk beïnvloed milieu:

- de beschrijving van de plaats van monstername; deze beschrijving omvat vaste gegevens die in codé kunnen worden weergegeven en verschillende andere administratieve en geografische gegevens. Deze beschrijving wordt eenmaal verricht bij de vaststelling van het karakteristieke punt;
- de beschrijving van de gebruikte bemonsteringsmethoden;
- de resultaten van de metingen van de parameters waarvan de bepaling verplicht is en, indien de Lid-Staten zulks nuttig achten, ook de resultaten van de metingen van de parameters waarvan de bepaling facultatief is;
- de meet- en analysemethoden en in voorkomend geval de waarnemingsdrempel, nauwkeurigheid en precisie daarvan;
- de overeenkomstig artikel 4, lid 3, aangebrachte wijzigingen in de frequentie van bemonstering en analyse.

2. De eerste gegevens die krachtens lid 1 moeten worden medegedeeld, zijn die welke zijn verzameld in het derde jaar volgende op de kennisgeving van deze richtlijn.

3. De Commissie publiceert de ontvangen gegevens in de vorm van een samenvatting nadat zij daartoe vooraf toestemming van de betrokken Lid-Staat heeft gekregen.

4. De Commissie beoordeelt de doeltreffendheid van de procedure voor toezicht en controle op de beïnvloede milieus en dient in voorkomend geval,

uiterlijk binnen zes jaar na de kennisgeving van deze richtlijn, bij de Raad voorstellen in ten einde deze procedure te verbeteren en zo nodig de meetmethoden, met inbegrip van de waarnemingsdrempel, de nauwkeurigheid en de precisie, alsmede de bemonsteringsmethoden te harmoniseren.

Artikel 8

De Lid-Staten mogen van deze richtlijn afwijken in geval van overstromingen of natuurrampen of wegens buitengewone weersomstandigheden.

Artikel 9

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om:

- de parameters in de kolom „bepaling facultatief”, en
- de referentiemethoden,

zoals vermeld in de bijlagen, aan te passen aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 11.

Artikel 10

1. Er wordt een Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang ingesteld, hierna „het Comité” te noemen, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en onder voorzitterschap staat van een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 11

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, wordt deze procedure bij het Comité ingeleid door de voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter bepaalt naar gelang van de urgentie van het desbetreffende vraagstuk. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van 45 stemmen, waarbij de stemmen van de Lid-Staten worden gewogen overeenkomstig artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

- b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de vast te stellen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.
- c) Indien de Raad na een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de indiening van het voorstel, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 12

Artikel 8, lid 1, sub c), van Richtlijn 78/176/EEG wordt als volgt gelezen:

- „c) indien uit de resultaten van de controle die de Lid-Staten moeten uitoefenen op het betrokken milieu een verslechtering in het betrokken gebied blijkt, of”.

Artikel 13

Wanneer overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Richtlijn 78/176/EEG voor de verwijdering van afvalstoffen de bevoegde instanties van meer dan één Lid-Staat voorafgaande vergunningen dienen te ver-

lenen, plegen de betrokken Lid-Staten onderling overleg over de inhoud en de uitvoering van het controleprogramma.

Artikel 14

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om binnen twee jaar, te rekenen vanaf de kennisgeving van deze richtlijn, aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van alle belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 15

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 3 december 1982.

Voor de Raad

De Voorzitter

Ch. CHRISTENSEN

BIJLAGE I

WIJZE VAN VERWIJDERING VAN AFVALSTOFFEN: LOZING IN DE LUCHT

Te onderzoeken	Parameters		Minimumaantal monsternemingen en analyses per jaar	Opmerkingen
	bepaling verplicht	bepaling facultatief		
Lucht	Zwavedioxyde (SO ₂) ⁽¹⁾ Chloor ⁽²⁾	stofdeeltjes	continu	1. Gebied dat onder toezicht staat van een luchtverontreinigingsobservatienet met minimaal één meetstation in de nabijheid van het produktieterrain en dat representatief is voor de van het terrein afkomstige verontreiniging.
			12 ⁽³⁾	2. Gebied zonder observatienet Meting van de totale hoeveelheid vanaf het produktieterrain uitgestoten gasvormige lozingen. Bij meerdere lozingspunten op een zelfde terrein kan sequentiële meting van deze lozingen worden overwogen. De referentiemeetmethode voor zwavedioxyde is die van bijlage III bij Richtlijn 80/779/EEG van de Raad van 15 juli 1980 betreffende grenswaarden en richtwaarden van de luchtkwaliteit voor zwavedioxyde en zwevende deeltjes (PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 30).

⁽¹⁾ Indien bij de produktie het sulfaatprocédé wordt gebruikt.

⁽²⁾ Wanneer dankzij de stand van de meettechnieken een passende meting mogelijk is, en indien bij de produktie het chloorprocédé wordt gebruikt.

⁽³⁾ De gegevens moeten voldoende representatief en significant zijn.

BIJLAGE II

WIJZE VAN VERWIJDERING VAN AFVALSTOFFEN: LOZING OF STORTING IN ZEEWATER
(in estuaria, langs de kust, in volle zee)

Te onderzoeken	Parameters		Minimumaantal monsternemingen en analyses per jaar	Referentiemeëtmethoden
	bepaling verplicht	bepaling facultatief		
Water Niet gefiltreerd zeewater	Temperatuur (°C)		3	Thermometrie. De meting wordt ter plaatse uitgevoerd bij de monsterneming.
	Saliniteit (‰)		3	Conductometrie
	pH (pH-eenheid)		3	Elektrometrie. De meting wordt ter plaatse uitgevoerd bij de monsterneming.
	Opgeloste O ₂ (mg opgeloste O ₂ /l)		3	— Methode van Winkler — Elektrochemische methode
	Troebelheid (mg vaste stof/l) of zwevend stof (mg/l)		3	Voor troebelheid: troebelheidsmeting. Voor zwevend stof: gravimetrie. — Filtratie over membraan (0,45 µm), droging bij 105 °C en weging — Centrifugering (minimumentijd 5 minuten, gemiddelde versnelling 2 800 tot 3 200 g), droging bij 105 °C en weging.
Niet gefiltreerd zeewater ⁽¹⁾	Fe (opgelost en zwevend) (mg/l)		3	Na passende voorbehandeling van het monster bepaling door atomaire absorptiespectrometrie of door moleculaire absorptiespectrofotometrie
		Cr, totaal Cd, totaal Hg (mg/l)	3	— Atomaire absorptiespectrometrie — Moleculaire absorptiespectrofotometrie
	Ti (mg/l)	V, Mn, Ni, Zn (mg/l)	3	Atomaire absorptiespectrometrie
		Cu, Pb (mg/l)	3	— Atomaire absorptiespectrometrie — Polarografie

⁽¹⁾ De Lid-Staten mogen voor de stoffen in de kolom „Parameters” kiezen tussen de analyse van niet gefiltreerd en die van gefiltreerd zeewater.

Te onderzoeken	Parameters		Minimumaantal monsternemingen en analyses per jaar	Referentiemeetmethoden
	bepaling verplicht	bepaling facultatief		
Zeewater gefiltreerd over membraan (0,45 µm) ⁽¹⁾	Opgelost Fe (mg/l)		3	Bepaling door atomaire absorptiespectrometrie of door moleculaire absorptiespectrofotometrie
		Cr, Cd, Hg (mg/l)	3	— Atomaire absorptiespectrometrie — Moleculaire absorptiespectrofotometrie
		Ti, V, Mn, Ni, Zn (mg/l)	3	Atomaire absorptiespectrometrie
		Cu, Pb (mg/l)	3	— Atomaire absorptiespectrometrie — Polarografie
Zwevend stof opgevangen op membraan (0,45 µm)	totaal Fe (mg/l)	Cr, Cd, Hg (mg/l)	3	— Atomaire absorptiespectrometrie — Moleculaire absorptiespectrofotometrie
		Ti, V, Mn, Ni, Zn (mg/l)	3	Atomaire absorptiespectrometrie
		Cu, Pb (mg/l)	3	— Atomaire absorptiespectrometrie — Polarografie
	gehydrateerde ijzeroxyden en ijzerhydroxyden (mg Fe/l)		3	Extractie van het monster in een geschikt zuur milieu; bepaling door atomaire absorptiespectrometrie of door moleculaire absorptiespectrofotometrie. Bij alle monsters die van dezelfde plaats van opslag komen moet hetzelfde zuurextractieproces worden toegepast.

⁽¹⁾ De Lid-Staten mogen voor de stoffen in de kolom „Parameters” kiezen tussen de analyse van niet gefiltreerd en die van gefiltreerd zeewater.

Te onderzoeken	Parameters		Minimumaantal monsternemingen en analyses per jaar	Referentiemeetmethoden
	bepaling verplicht	bepaling facultatief		
Sediment Oppervlaktelaag van het sediment zo dicht mogelijk bij de oppervlakte	Ti, totaal Fe (mg/kg droge stof)	V, Cr, Mn, Ni, Cu, Zn, Cd, Hg, Pb (mg/kg droge stof)	1	Zelfde methoden als bij water. Na passende voorbehandeling van het monster (mineralisatie langs de natte of droge weg en zuivering). Het metaalge- halte moet steeds worden bepaald voor een bepaalde korrelgrootteklasse
	gehydrateerde ijzeroxyden en ijzerhydroxyden (mg Fe/kg)		1	Dezelfde methoden als bij water.
Levende organismen Soorten die repre- sentatief zijn voor de plaats: benthonische vissen en ongewervelde soorten of andere geschikte soorten ⁽¹⁾	Ti, Cr, Fe, Ni, Zn, Pb (mg/kg nat en droog gewicht)	V, Mn, Cu, Cd, Hg (mg/kg nat en droog gewicht)	1	Atomaire absorptiespectrometrie, na ge- reedmaken van het samengestelde mon- ster van gemalen vlees (mineralisatie langs natte of droge weg en zuivering) — Voor vissen wordt het onderzoek naar metalen op het spierweefsel of andere geschikte weefsels verricht. Het monster dient ten minste 10 exemplaren te omvatten. — Voor week- en schaaldieren wordt het onderzoek naar metalen op het vlees verricht. Het monster dient ten minste 50 exemplaren te omvatten.
Benthonische fauna	Verscheidenheid en relatieve rijk- dom		1	Kwalitatief en kwantitatief onderzoek naar de representatieve soorten, waaruit het aantal exemplaren per soort, de dichtheid en de dominerende soort moeten blijken
Plankton		Verscheidenheid en relatieve rijk- dom	1	Kwalitatief en kwantitatief onderzoek naar de representatieve soorten, waaruit het aantal exemplaren per soort, de dichtheid en de dominerende soort moeten blijken
Flora		Verscheidenheid en relatieve rijk- dom	1	Kwalitatief en kwantitatief onderzoek naar de representatieve soorten, waaruit het aantal exemplaren per soort, de dichtheid en de dominerende soort moeten blijken
Met name vissen	Aanwezigheid van pathologisch-ana- tomische letsels bij vissen		1	Keuring met het oog van monsters van de representatieve soorten die voor de chemische analyse zijn genomen.

⁽¹⁾ Voor de plaats van lozing representatieve soorten, die met name aan de hand van hun gevoeligheid voor eventuele bio-accumulatieverschijnselen worden bepaald, zoals *Mytilus edulis*, *Crangon crangon*, bot, schol, kabeljauw, makreel, zeebarbeel, haring, tong (of een andere passende benthonische soort).

BIJLAGE III

WIJZE VAN VERWIJDERING VAN AFVALSTOFFEN: LOZING IN ZOET OPPERVLAKTEWATER

Te onderzoeken	Parameters		Minimumaantal monsternemingen en analyses per jaar	Referentiemeetmethoden
	bepaling verplicht	bepaling facultatief		
Water ⁽¹⁾ Niet gefiltreerd zoet water	Temperatuur (0 °C)		3	Thermometrie. De meting wordt uitgevoerd bij de monsterneming
	Elektrisch geleidingsvermogen bij 20 °C ($\mu\text{S cm}^{-1}$)		3	Elektrometrie
	pH (Ph-eenheid)		3	Elektrometrie. De meting wordt ter plaatse uitgevoerd bij de monsterneming
	opgeloste O ₂ (mg O ₂ opgelost/l)		3	— Methode van Winkler — Elektrochemische methode
	Troebelheid (mg vaste stof/l) of zwevend stof (mg/l)		3	Voor troebelheid: troebelheidsmeting Voor zwevend stof: gravimetrie — Filtratie over membraan (0,45 μm) droging bij 105 °C en weging — Centrifugering (minimumtijd 5 minuten, gemiddelde versnelling 2 800 tot 3 200 g), droging bij 105 °C en weging

(¹) De monsters moeten in dezelfde periode van het jaar worden genomen en zo mogelijk 50 cm onder de oppervlakte.

Te onderzoeken	Parameters		Minimumaantal monsternemingen en analyses per jaar	Referentiemeetmethoden
	bepaling verplicht	bepaling facultatief		
Niet gefiltreerd zoet water ⁽¹⁾	Fe (opgelost en gesuspendeerd) (mg/l)		3	Na passende voorbehandeling van het monster, bepaling door atomaire absorptiespectrometrie of door moleculaire absorptiespectrofotometrie
		Cr, totaal Cd, totaal Hg (mg/l)	3	— Atomaire absorptiespectrometrie — Moleculaire absorptiespectrofotometrie
	Ti (mg/l)	V, Mn, Ni, Zn (mg/l)	3	Atomaire absorptiespectrometrie
		Cu, Pb (mg/l)	3	— Atomaire absorptiespectrometrie — Polarografie
Zoet water gefiltreerd over membraan 0,45 µm (l)	opgelost Fe (mg/l)		3	Bepaling door atomaire absorptiespectrometrie of door moleculaire absorptiespectrofotometrie
		Cr, Cd, Hg (mg/l)	3	— Atomaire absorptiespectrometrie — Moleculaire absorptiespectrofotometrie
		Ti, V, Mn, Ni, Zn (mg/l)	3	Atomaire absorptiespectrometrie
		Cu, Pb (mg/l)	3	— Atomaire absorptiespectrometrie — Polarografie

⁽¹⁾ De Lid-Statens mogen voor de stoffen in de kolom „Parameters” kiezen tussen de analyse van niet gefiltreerd en die van gefiltreerd water.

Te onderzoeken	Parameters		Minimumaantal monsternameingen en analyses per jaar	Referentiemeetmethoden
	bepaling verplicht	bepaling facultatief		
Zwevend stof opgevangen op membraan 0,45 µm	Fe (mg/l)	Cr, Cd, Hg (mg/l)	3	— Atomaire absorptiespectrometrie — Moleculaire absorptiespectrofotometrie
		Ti, V, Mn, Ni, Zn (mg/l)	3	Atomaire absorptiespectrometrie
		Cu, Pb (mg/l)	3	— Atomaire absorptiespectrometrie — Polarografie
	gehydrateerde ijzeroxyden en ijzerhydroxyden (mg Fe/l)		3	Extractie van het monster in een geschikt zuur milieu; bepaling door atomaire absorptiespectrometrie of door moleculaire absorptiespectrofotometrie. Bij alle monsters die van dezelfde plaats komen moet hetzelfde zuurextractieproces worden toegepast.
Sediment Oppervlaktelaag van het sediment of zo dicht mogelijk bij de oppervlakte	Ti, Fe (mg/kg droge stof)	V, Cr, Mn, Ni, Cu, Zn, Cd, Hg, Pb (mg/kg droge stof)	1	Zelfde methoden als bij water. Na passende voorbehandeling van het monster (mineralisatie langs natte of droge weg en zuivering). Het metaalgehalte moet steeds worden bepaald voor een bepaalde korrelgrootteklasse.
	gehydrateerde ijzeroxyden en ijzerhydroxyden (mg Fe/kg)		1	Dezelfde methoden als bij water.
Levende organismen Soorten die representatief zijn voor de plaats	Ti, Cr, Fe, Ni, Zn, Pb (mg/kg nat en droog gewicht)	V, Mn, Cu, Cd, Hg (mg/kg nat en droog gewicht)	1	Atomaire absorptiespectrometrie, na passende voorbehandeling van het samengesteld monster van gemalen vlees (mineralisatie langs natte of droge weg en zuivering) — Bij vissen wordt het onderzoek naar metalen op het spierweefsel of andere geschikte weefsels verricht. Het monster dient ten minste 10 exemplaren te omvatten. — Bij week- en schaaldieren wordt het onderzoek naar metalen op het vlees verricht. Het monster dient ten minste 50 exemplaren te omvatten.

Te onderzoeken	Parameters		Minimumaantal monsternemingen en analyses per jaar	Referentiemeetmethoden
	bepaling verplicht	bepaling facultatief		
Benthonische fauna	Verscheidenheid en relatieve rijk- dom		1	Kwalitatief en kwantitatief onderzoek naar de representatieve soorten, waaruit het aantal exemplaren per soort, de dichtheid en de dominerende soort moeten blijken
Plankton		Verscheidenheid en relatieve rijk- dom	1	Kwalitatief en kwantitatief onderzoek naar de representatieve soorten, waaruit het aantal exemplaren per soort, de dichtheid en de dominerende soort moeten blijken
Flora		Verscheidenheid en relatieve rijk- dom	1	Kwalitatief en kwantitatief onderzoek naar de representatieve soorten, waaruit het aantal exemplaren per soort, de dichtheid en de dominerende soort moeten blijken
Met name vissen		Aanwezigheid van pathologisch-ana- tomische letsels bij vissen	1	Keuring met het oog van de monsters van de representatieve soorten die voor de chemische analyse zijn genomen

BIJLAGE IV

WIJZE VAN VERWIJDERING VAN AFVALSTOFFEN: OPSLAG EN STORTING OP DE BODEM

Te onderzoeken	Parameters		Minimumaantal monsternemingen en analyses per jaar	Referentiemeetmethoden
	bepaling verplicht	bepaling facultatief		
1. Ongefiltreerd oppervlaktewater rondom de plaats van opslag in de beïnvloede zone van de opslag en op een punt buiten deze zone ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	pH (pH-eenheid)		1	Elektrometrie. De meting wordt uitgevoerd bij de monsterneming
	SO ₄ ⁽⁴⁾ (mg/l)		1	— Gravimetrie — EDTA-complexometrie — Moleculaire absorptiespectrofotometrie
2. Ongefiltreerd grondwater rondom de plaats van opslag, eventueel met inbegrip van de afvloeiingsplaatsen van de grondwaterlagen ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Ti ⁽⁵⁾ (mg/l)	V, Mn, Ni, Zn (mg/l)	1	Atomaire absorptiespectrometrie
	Fe ⁽⁶⁾ (mg/l)	Cr (mg/l)	1	— Atomaire absorptiespectrometrie — Moleculaire absorptiespectrofotometrie
	Ca (mg/l)		1	— Atomaire absorptiespectrometrie — Complexometrie
		Cu, Pb (mg/l)	1	— Atomaire absorptiespectrometrie — Polarografie
	Cl ⁽⁵⁾ (mg/l)		1	Titrimetrie (volgens Mohr)
Omgeving van opslag- en stortterrein	Keuring met het oog op: — topografie en beheer van de plaats van opslag — effect op de ondergrond — ecologie van de plaats van opslag		1	Methode te kiezen door de Lid-Staat

⁽¹⁾ De monsters moeten in dezelfde periode van het jaar worden genomen.⁽²⁾ In het kader van de controle van het oppervlaktewater en het grondwater zal bijzondere aandacht worden geschonken aan de eventuele toevoer afkomstig van afvloeiend oppervlaktewater van het opslagterrein van de afvalstoffen.⁽³⁾ Monsters moeten, indien mogelijk, 50 cm onder het wateroppervlak worden genomen.⁽⁴⁾ Verplichte bepaling indien de opgeslagen of gestorte produkten afvalstoffen van het sulfaatprocédé bevatten.⁽⁵⁾ Verplichte bepaling indien de opgeslagen of gestorte produkten afvalstoffen van het chloorprocédé bevatten.⁽⁶⁾ Omvat ook de bepaling van Fe op het filtraat (zwevende stof).

BIJLAGE V

WIJZE VAN VERWIJDERING VAN AFVALSTOFFEN: INJECTERING IN DE BODEM

Te onderzoeken	Parameters		Minimumaantal monsternemingen en analyses per jaar	Referentiemethoden
	bepaling verplicht	bepaling facultatief		
1. Ongefiltreerd oppervlaktewater rondom de plaats van opslag in de invloedzone van de injectie 2. Ongefiltreerd grondwater onder en rondom de plaats van opslag, met inbegrip van de afvloeiingsplaatsen van de grondwaterlagen	pH (pH-eenheid)		1	Elektrometrie. De meting wordt uitgevoerd bij de monsterneming
	SO ₄ ⁽¹⁾ (mg/l)		1	— Gravimetrie — EDTA-complexometrie — Moleculaire absorptiespectrofotometrie
	Ti ⁽²⁾ (mg/l)	V, Mn, Ni, Zn (mg/l)	1	Atomaire absorptiespectrometrie
	Fe ⁽³⁾ (mg/l)	Cr (mg/l)	1	— Atomaire absorptiespectrometrie — Moleculaire absorptiespectrofotometrie
	Ca (mg/l)		1	— Atomaire absorptiespectrometrie — Complexometrie
		Cu, Pb (mg/l)	1	— Atomaire absorptiespectrometrie — Polarografie
	Cl ⁽²⁾ (mg/l)		1	Titrimetrie (volgens Mohr)
Omgeving Topografie	Stabiliteit van de grond		1	Fotografische en topografische controle
	Permeabiliteit Porositeit		1	Pompproeven Boordigrafieën

(1) Verplichte bepaling indien afvalstoffen van het sulfaatprocédé in de ondergrond worden geïnjecteerd.

(2) Verplichte bepaling indien afvalstoffen van het chloorprocédé in de ondergrond worden geïnjecteerd.

(3) Omvat ook de bepaling van Fe op het filtraat (zwevend stof).

RICHTLIJN VAN DE RAAD**van 3 december 1982****betreffende een grenswaarde van de luchtkwaliteit voor lood****(82/884/EEG)**

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap, inzonderheid op arti-
kel 235,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal
Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat één van de voornaamste taken
van de Europese Economische Gemeenschap
bestaat in het bevorderen van de harmonische ont-
wikkeling van de economische activiteit in de
gehele Gemeenschap, alsmede van een gestadige en
evenwichtige expansie en dat het ondenkbaar is dit
te verwezenlijken zonder bestrijding van verontrei-
ning en hinder en zonder verbetering van de kwa-
liteit van het bestaan en van de bescherming van het
milieu;

Overwegende dat het gebruik van lood thans leidt
tot loodverontreiniging van talrijke bestanddelen
van het milieu;

Overwegende dat ingeademd lood op significante
wijze bijdraagt tot de totale belasting van het
lichaam met lood;

Overwegende dat de bescherming van de mens
tegen het gevaar van lood toezicht op zijn blootstel-
ling aan het in de atmosfeer voorkomende lood
vereist;

Overwegende dat ingevolge het eerste ⁽⁴⁾ en twee-
de ⁽⁵⁾ actieprogramma van de Europese Gemeen-
schappen inzake het milieu voorrang moet worden
gegeven aan een actie met betrekking tot deze scha-
delijke stof; dat in die zelfde actieprogramma's is
bepaald dat de nationale programma's op dit gebied
dienen te worden gecoördineerd, en dat het beleid

in de Gemeenschap moet worden geharmoniseerd
op basis van een gemeenschappelijk concept op
lange termijn, gericht op verbetering van de kwali-
teit van het bestaan; dat, aangezien het Verdrag niet
voorziet in de daartoe vereiste bevoegdheden,
gebruik dient te worden gemaakt van artikel 235;

Overwegende dat er onvoldoende technische en
wetenschappelijke gegevens beschikbaar zijn om de
Raad in staat te stellen specifieke normen voor het
milieu in het algemeen vast te stellen en dat de aan-
vaarding van grenswaarden voor de bescherming
van de menselijke gezondheid ook tot de bescher-
ming van het milieu zal bijdragen;

Overwegende dat een grenswaarde voor het in de
atmosfeer voorkomende lood dient te worden vast-
gesteld;

Overwegende dat de krachtens deze richtlijn geno-
men maatregelen economisch haalbaar moeten zijn
en verenigbaar met een evenwichtige ontwikkeling;
dat de termijnen voor de uitvoering ervan bijgevolg
voldoende lang moeten zijn; dat er ook rekening
dient te worden gehouden met Richtlijn 78/611/
EEG van de Raad van 29 juni 1978 betreffende de
aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten
inzake het loodgehalte van benzine ⁽⁶⁾;

Overwegende dat de kwaliteit van de lucht dient te
worden gecontroleerd op plaatsen waar mensen
lange tijd ononderbroken aan lood kunnen worden
blootgesteld en waar het gevaar bestaat dat de
grenswaarde niet in acht wordt genomen;

Overwegende dat het van belang is dat de Commis-
sie wordt ingelicht over de plaatsen waar monsters
worden genomen, de bemonsterings- en analyseme-
thoden die worden gebruikt voor het vaststellen van
de loodconcentratie in de atmosfeer, de plaatsen
waar de in de richtlijn vastgestelde grenswaarde is
overschreden, alsmede de concentraties die er zijn
geconstateerd en de maatregelen die zijn getroffen
om herhaling te voorkomen;

Overwegende dat de Commissie met ingang van het
tweede jaar volgende op de tenuitvoerlegging van
deze richtlijn jaarlijks een samenvattend verslag
dient te publiceren over de toepassing van de natio-

⁽¹⁾ PB nr. C 154 van 7. 7. 1975, blz. 29.

⁽²⁾ PB nr. C 28 van 9. 2. 1976, blz. 31.

⁽³⁾ PB nr. C 50 van 4. 3. 1976, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. C 139 van 13. 6. 1977, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 197 van 22. 7. 1978, blz. 19.

nale voorschriften die krachtens deze richtlijn worden vastgesteld;

Overwegende dat de toepassing van de maatregelen krachtens deze richtlijn er niet toe mag leiden dat daar waar bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn de loodverontreiniging gering is ten opzichte van de vastgestelde grenswaarde, de kwaliteit van de lucht merkbaar achteruitgaat;

Overwegende dat voor de toepassing van deze richtlijn de criteria in acht dienen te worden genomen die in de bijlage voor de keuze van de bemonsteringsmethode zijn vastgesteld; dat voor de analyse van de genomen monsters gebruik dient te worden gemaakt van de in de bijlage genoemde referentiemethode of van enige andere methode ten aanzien waarvan vooraf aan de Commissie is aangetoond dat zij gelijkwaardige resultaten oplevert;

Overwegende dat het in het licht van de technische en wetenschappelijke vooruitgang op dit gebied wenselijk kan zijn de bij de keuze van een bemonsteringsmethode en de referentiemethode voor de analyse in acht te nemen criteria later aan te passen; dat er, ten einde de daartoe noodzakelijke werkzaamheden vlot te doen verlopen, dient te worden voorzien in een procedure waarbij een nauwe samenwerking tot stand wordt gebracht tussen de Lid-Staten en de Commissie in een comité voor aanpassing aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN
VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Bij deze richtlijn wordt een grenswaarde van de luchtkwaliteit voor lood vastgesteld ten einde een specifieke bijdrage te leveren tot de bescherming van de mens tegen de gevolgen van lood in het milieu.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op beroepsmatige blootstelling.

Artikel 2

1. In deze richtlijn wordt onder „grenswaarde” verstaan de concentratie van lood in de atmosfeer die onder de hierna volgende voorwaarden niet mag worden overschreden.

2. De grenswaarde bedraagt 2 microgram Pb/m³, uitgedrukt in een gemiddelde jaarlijkse concentratie.

3. De Lid-Staten kunnen te allen tijde een strengere waarde vaststellen dan in deze richtlijn is voorgeschreven.

Artikel 3

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om ervoor zorg te dragen dat vijf jaar na de kennisgeving van deze richtlijn de overeenkomstig artikel 4 gemeten loodconcentraties in de atmosfeer de in artikel 2 genoemde grenswaarde niet overschrijden.

2. Wanneer een Lid-Staat van oordeel is dat de bij artikel 2, lid 2, vastgestelde grenswaarde vier jaar na de kennisgeving van deze richtlijn op bepaalde plaatsen kan worden overschreden, stelt hij de Commissie hiervan in kennis.

3. De betrokken Lid-Staten dienen binnen twee jaar na de tenuitvoerlegging van deze richtlijn bij de Commissie plannen in voor een geleidelijke verbetering van de kwaliteit van de lucht op deze plaatsen. In deze plannen die aan de hand van relevante gegevens over aard, oorsprong en ontwikkeling van de verontreiniging worden opgesteld, wordt met name een beschrijving gegeven van de maatregelen en procedures die door de betrokken Lid-Staten worden toegepast of overwogen. Deze maatregelen en procedures moeten erop zijn gericht om de loodconcentratie in de atmosfeer op deze plaatsen zo spoedig mogelijk en uiterlijk zeven jaar na de kennisgeving van deze richtlijn te brengen onder of op het peil van de bij artikel 2, lid 2, vastgestelde grenswaarde. Bij deze maatregelen en procedures moet rekening worden gehouden met Richtlijn 78/611/EEG en de bij de toepassing daarvan geboekte resultaten.

Artikel 4

De Lid-Staten zorgen voor de installatie en werking van meetstations op plaatsen waar mensen lange tijd ononderbroken kunnen worden blootgesteld en waar volgens hen het gevaar bestaat dat het bepaalde in de artikelen 1 en 2 niet in acht wordt genomen.

Artikel 5

1. Voor de toepassing van deze richtlijn verstrekken de Lid-Staten de Commissie op haar verzoek inlichtingen omtrent:

- de plaatsen waar monsters worden genomen;
- de bemonsterings- en analysemethoden die worden gebruikt voor het vaststellen van de loodconcentratie in de atmosfeer.

2. Met ingang van het kalenderjaar volgende op de tenuitvoerlegging van deze richtlijn delen de Lid-Staten de Commissie jaarlijks uiterlijk op 1 juli mede, op welke plaatsen de bij artikel 2, lid 2, vastgestelde grenswaarde in het voorafgaande kalenderjaar is overschreden en welke concentraties er zijn geconstateerd.

3. Tevens doen zij de Commissie uiterlijk tijdens het kalenderjaar dat volgt op het kalenderjaar waarin de overschrijding optrad, mededeling van de maatregelen die zij hebben getroffen om herhaling te voorkomen.

Artikel 6

Met ingang van het tweede jaar volgende op de tenuitvoerlegging van deze richtlijn publiceert de Commissie jaarlijks een samenvattend verslag over de toepassing van deze richtlijn.

Artikel 7

De toepassing van de maatregelen krachtens deze richtlijn mag er niet toe leiden dat daar waar bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn de loodverontreiniging gering is ten opzichte van de bij artikel 2, lid 2, vastgestelde grenswaarde, de kwaliteit van de lucht merkbaar achteruit gaat.

Artikel 8

Voor de toepassing van deze richtlijn nemen de Lid-Staten de criteria in acht die in de bijlage voor de keuze van de bemonsteringsmethode zijn vastgesteld; voor de analyse van de genomen monsters maken de Lid-Staten gebruik van de in de bijlage genoemde referentiemethode of van enige andere methode ten aanzien waarvan zij vooraf aan de Commissie aantonen dat de resultaten ervan gelijkwaardig zijn.

Artikel 9

De procedure voor de aanpassing van deze richtlijn aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang volgens de artikelen 10 en 11 heeft betrekking op de bij de keuze van een bemonsteringsmethode in acht te nemen criteria en op de referentiemethode die in de bijlage worden vermeld.

Deze aanpassing mag niet tot gevolg hebben dat de bij artikel 2, lid 2, vastgestelde effectieve concentratiewaarde al dan niet rechtstreeks wordt gewijzigd.

Artikel 10

1. Er wordt een comité ingesteld voor de aanpassing van deze richtlijn aan de vooruitgang van wetenschap en techniek. Dit comité, hierna te noemen „het Comité”, is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 11

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure bij het Comité in, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie van het vraagstuk. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van 45 stemmen, waarbij de stemmen van de Lid-Staten worden gewogen overeenkomstig artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum van indiening van het voorstel bij de Raad, deze geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 12

1. De Lid-Staten doen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden die noodzakelijk zijn om binnen 24 maanden na kennisgeving van deze richtlijn aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 3 december 1982.

Voor de Raad

De Voorzitter

Ch. CHRISTENSEN

BIJLAGE

CRITERIA IN ACHT TE NEMEN BIJ DE KEUZE VAN EEN BEMONSTERINGS-METHODE EN REFERENTIEMETHODE VOOR DE ANALYSE VAN DE LOOD-CONCENTRATIES IN DE ATMOSFEER

De deeltjes in de atmosfeer moeten door een meettoestel op een filter worden opgevangen om daarna te worden geanalyseerd voor de bepaling van het loodgehalte.

A. Criteria in acht te nemen bij de keuze van de bemonsteringsmethode

1. *Filter*

Het filter moet bij de tijdens de monsterneming gebruikte nominale snelheid een vangstrendement hebben van ten minste 99 % van alle deeltjes met de gemiddelde aërodynamische diameter van 0,3 μm .

2. *Vangstrendement*

Onder vangstrendement van het meettoestel wordt verstaan de verhouding tussen de in massa uitgedrukte concentratie van de deeltjes in de door het filter opgevangen lucht en de concentratie in de atmosfeer. Dit rendement mag niet lager liggen dan de in de onderstaande tabel vermelde waarden en mag niet door de windrichting worden beïnvloed.

Kleinste aanvaardbare vangstrendementen (%):

<i>Windsnelheid</i>	<i>Deeltjesgrootte (aërodynamische diameter)</i>	
	<i>5 μm</i>	<i>10 μm</i>
2 ms^{-1}	95	65
4 ms^{-1}	95	60
6 ms^{-1}	85	40

3. *Doorstroming tijdens de monsterneming*

De luchtstroom door het filter moet tijdens de bemonsteringsperiode constant blijven met een tolerantie van $\pm 5\%$ van de nominale waarde.

4. *Plaats*

De meetstations (meetapparaten) moeten zoveel mogelijk worden opgesteld op een wijze die representatief is voor de gebieden waar de metingen moeten geschieden.

5. *Wijze van werking*

De monsterneming moet continu zijn, hoewel dagelijkse of wekelijkse onderbrekingen van enkele minuten toelaatbaar zijn voor het vervangen van de filters. Een berekende gemiddelde jaarwaarde zal slechts als geldig worden beschouwd wanneer de monsterneming heeft plaatsgevonden op ten minste 10 werkdagen per maand gedurende de eerste vijf jaar na kennisgeving van de richtlijn en op ten minste 15 werkdagen per maand daarna, die zoveel mogelijk gelijkelijk over de betrokken periode zijn gespreid. De gemiddelde jaarwaarde wordt berekend door de som van de geldige dagwaarden te delen door het aantal dagen waarop geldige waarden zijn verkregen.

B. Referentieanalysemethode

Als referentieanalysemethode moet de atoomabsorptiespectrometrie worden gebruikt, waarbij de analysefout bij het bepalen van lood in de opgevangen deeltjes kleiner is dan een waarde die overeenkomt met een concentratie in de atmosfeer van 0,1 $\mu\text{g m}^{-3}$ lood (5 % van de grenswaarde van 2 $\mu\text{g m}^{-3}$). Deze analysefout moet door middel van een passende kalibreringsfrequentie binnen het vastgestelde gebied gehandhaafd blijven.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 10 december 1982

houdende wijziging van Richtlijn 78/170/EEG betreffende het rendement van verwarmingstoestellen die gebruikt worden voor de verwarming van ruimten en voor de productie van warm water in nieuwe of bestaande niet-industriële gebouwen, alsmede betreffende de isolatie van netten voor de distributie van warmte en van warm water voor huishoudelijke doeleinden in nieuwe niet-industriële gebouwen

(82/885/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 103,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat de Lid-Staten krachtens Richtlijn 78/170/EEG ⁽³⁾ verplicht zijn de nodige maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat ieder nieuw verwarmingstoestel dat gebruikt wordt voor de verwarming van ruimten en/of voor de productie van warm water voor huishoudelijke doeleinden in nieuwe of bestaande niet-industriële gebouwen, aan een minimumrendement voldoet;

Overwegende dat dit minimumrendement volgens genoemde richtlijn moet worden gewaarborgd door een controle van het verwarmingstoestel, die of wel bij de fabricage of wel bij de ingebruikneming daarvan wordt uitgevoerd;

Overwegende dat voorts is bepaald dat voor bij de ingebruikneming gecontroleerde verwarmingstoestellen het energieverlies de door de Lid-Staten vastgestelde percentages niet mag overschrijden;

Overwegende evenwel dat is bepaald dat de toestellen die niet kunnen worden onderworpen aan een controle in het fabricagestadium, in een later voorstel moeten worden opgenomen, wanneer de desbetreffende technische studies zijn voltooid;

Overwegende dat, nu deze studies zijn uitgevoerd, er met betrekking tot deze toestellen ter zake dienende maatregelen moeten worden getroffen;

Overwegende dat op grond van deze studies rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat er enige tijd zal verstrijken tussen het ogenblik van de ingebruikneming van een toestel dat niet aan een controle in het fabricagestadium kon worden onderworpen en het tijdstip van de op de plaats van de ingebruikneming uit te voeren controle;

Overwegende dat er dank zij deze studies praktijkvoorschriften konden worden uitgewerkt waarin de procedure wordt aangegeven die moet worden gevolgd voor de beoordeling ter plaatse van het rendement van een met vloeibare of gasvormige brandstof gestookt warmtetoestel dat in verband met de ingebruikneming aan controle is onderworpen;

Overwegende derhalve dat de controle op de betrokken toestellen moet worden uitgevoerd overeenkomstig genoemde praktijkvoorschriften, die een gemeenschappelijke minimumgrondslag in de gehele Gemeenschap vormen; dat deze voorschriften niet van toepassing zijn op met vaste brandstoffen gestookte verwarmingstoestellen;

Overwegende dat ervoor moet worden gezorgd dat gemakkelijk kan worden gecontroleerd of aan de voorschriften inzake de controle in verband met de ingebruikneming is voldaan, door het aanbrengen van een kenplaatje van soortgelijk type als dat voor verwarmingstoestellen die in het fabricagestadium aan een controle zijn onderworpen; dat dit plaatje kan worden vervangen door het controleverslag; dat het verslag aan de bevoegde overheidsinstantie wordt toegezonden indien de voorgeschreven percentages voor het rendement of energieverlies niet worden bereikt;

Overwegende dat de voor de uitvoering van deze richtlijn getroffen maatregelen de maatregelen moeten omvatten die zijn getroffen in verband met de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten op de door deze richtlijn bestreken gebieden en dat deze moeten bijdragen tot een vergemakkelijking van de reeds ondernomen dan wel nog te ondernemen werkzaamheden in verband met de harmonisatie of normalisatie op deze gebieden in communautair of internationaal verband;

Overwegende derhalve dat Richtlijn 78/170/EEG dienovereenkomstig dient te worden gewijzigd,

⁽¹⁾ PB nr. C 175 van 14. 7. 1980, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. C 300 van 18. 11. 1980, blz. 6.

⁽³⁾ PB nr. L 52 van 23. 2. 1978, blz. 32.

**HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN
VASTGESTELD:***Artikel 1*

Richtlijn 78/170/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. aan artikel 1, lid 1, eerste alinea, worden in fine de volgende woorden toegevoegd: „dat economisch verantwoord is”;
2. artikel 1, lid 1, vierde alinea, wordt als volgt gelezen:
„Uitgesloten zijn elektrische verwarmingsapparatuur op basis van een weerstand, warmtepompen en aansluitingen op een afstandsverwarmingsnet.”;
3. de laatste alinea van artikel 1, lid 1, wordt geschrapt;
4. in artikel 1 worden de volgende leden ingelast:

„3. bis Ten aanzien van verwarmingstoestellen die bij ingebruikneming aan controle zijn onderworpen en niet aan het minimumrendement voldoen, neemt de bevoegde overheidsinstantie een beslissing die kan gaan tot het buiten bedrijf stellen ervan; dat zij wel aan het minimumrendement voldoen blijkt uit een kenplaatje waarop ten minste de in lid 3 bedoelde gegevens zijn aangebracht, met uitzondering van het bij het laatste streepje bedoelde verbruik van het verwarmingstoestel bij thermisch vermogen.

De vermelding van de bij het vijfde streepje bedoelde maximumtemperatuur van het warmtetransportmedium kan achterwege blijven indien de temperatuur in een ander document is aangegeven.

De controle-instantie dient aan de gebruiker een controleverslag te overhandigen overeenkomstig een door de Lid-Staat voorgeschreven model; dit verslag moet in het bijzonder de gegevens bevatten die moeten voorkomen op het in de eerste alinea bedoelde kenplaatje; het kan in de plaats komen van het plaatje.

Wanneer in het controleverslag wordt geconstateerd dat het verwarmingstoestel niet aan het minimumrendement voldoet, doet de controle-instantie een exemplaar van het verslag toekomen aan de bevoegde overheidsinstantie. Voor uit een andere Lid-Staat afkomstige verwarmingstoestellen verstrekt de bevoegde overheidsinstantie van de plaats van controle, met

toestemming van de eigenaar, aan de leverancier op diens verzoek een afschrift van het controleverslag.

3 ter. De controle van verwarmingstoestellen bij ingebruikneming geschiedt volgens de bepalingen van de in de bijlage opgenomen praktijkvoorschriften. Die bepalingen vormen de gemeenschappelijke minimale basis voor de controleprocedure in de gehele Gemeenschap. Zij mogen door bepalingen van de Lid-Staten worden aangevuld, maar niet worden geannuleerd of tegengesproken. Zij zijn niet van toepassing op met vaste brandstoffen gestookte verwarmingstoestellen noch op condensatieketels.”;

5. artikel 1, lid 4, wordt als volgt gelezen:

„4. Voor verwarmingstoestellen die bij ingebruikneming aan een controle zijn onderworpen, kunnen de Lid-Staten, in plaats van minimumpercentages voor het rendement, maximumpercentages voor het energieverlies vaststellen overeenkomstig punt 3.1 van de praktijkvoorschriften.

In dit geval zijn de leden 3 bis en 3 ter van toepassing.”.

Artikel 2

Richtlijn 78/170/EEG wordt aangevuld met de bijlage bij de onderhavige richtlijn.

Artikel 3

De Lid-Staten stellen uiterlijk achttien maanden na de kennisgeving van deze richtlijn de maatregelen vast met betrekking tot de controle van verwarmingstoestellen bij ingebruikneming.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 10 december 1982.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. FENGER MØLLER

BIJLAGE**PRAKTIJKVOORSCHRIFTEN VOOR DE CONTROLE OP HET RENDEMENT, OP HET TIJDSTIP VAN DE INSTALLATIE, VAN EEN MET VLOEIBARE OF GASVORMIGE BRANDSTOFFEN GESTOOKT VERWARMINGSTOESTEL, DAT IN EEN NIET-INDUSTRIEEL GEBOUW GEBRUIKT WORDT VOOR DE VERWARMING VAN RUIMTEN EN/OF VOOR DE PRODUKTIE VAN WARM WATER VOOR HUISHOUDELIJKE DOELEINDEN****PROCEDURE VOOR DE BEPROEVING EN BEPALING VAN HET WARMTEVERLIES****1. ALGEMEEN**

- 1.1. Indien voor een verwarmingstoestel verschillende soorten brandstoffen (vloeistoffen of gassen) kunnen worden gebruikt, dan dient de proef, overeenkomstig de specificaties van de fabrikant, met elke brandstofsoort die op het ogenblik van de proef voorhanden is, te worden verricht.
- 1.2. Het rookgasafvoerkanaal moet een opening omvatten voor het inbrengen van meetsonden en voor de bemonstering van rookgassen.
- 1.3. Elke meting moet een zodanige precisie hebben dat daarmee de globale precisie van de door de Lid-Staten vastgestelde resultaten kan worden verkregen.
- 1.4. Het verwarmingstoestel moet binnen een redelijke tijd na de installatie en bij voorkeur bij nominale warmteontwikkeling worden beproefd. Indien dit niet mogelijk is wordt de vermogensstand gekozen die daar het dichtst op volgt. Indien het toestel op twee of meer vermogens kan werken, kan op verzoek van de Lid-Staten ook een proef met beperkt vermogen worden uitgevoerd. De gebruikte vermogens worden geschat volgens een beproefde methode.
- 1.5. Het rendement, ongeacht of het met de directe of de indirecte methode werd bepaald, wordt uitgedrukt in percenten van de onderste of bovenste verbrandingswaarde van de brandstof die in de brander wordt geïnjecteerd bij het overeenkomstig punt 1.4 geschatte vermogen.

2. BEPROEVINGSOMSTANDIGHEDEN**2.1. Voorbehandeling van het verwarmingstoestel**

- 2.1.1. Het behoort tot de taak van de exploitant, eventueel bijgestaan door de fabrikant en/of de installateur om, voor zover hij zulks nodig acht, het verwarmingstoestel vóór de proef schoon te maken, af te stellen en in te stellen. De bevoegde overheidsinstanties kunnen het schoonmaken verplicht stellen.
- 2.1.2. Het verwarmingstoestel en de verbinding met de rookgasafvoer moeten op lekdichtheid worden gecontroleerd.

2.2. Identificatie van het verwarmingstoestel

- 2.2.1. Vóór de proef registreert de controle-instantie, hierna „instantie” te noemen, alle gegevens die nodig zijn om het verwarmingstoestel te kunnen identificeren, maar ten minste de kenmerken of specificaties van het verwarmingstoestel die bij voorbeeld voorkomen op het kenplaatje en/of de aan de gebruiker ter hand gestelde montage- en exploitatievoorschriften, de fabrikant, de fabricage, het bouwjaar, alsmede het thermisch vermogen.
- 2.2.2. De instantie moet nagaan of aan alle voorwaarden is voldaan, opdat er tijdens de proef geen enkele storing kan optreden die afbreuk doet aan de waarde ervan: met name met

dit doel verlangt hij van de exploitant de certificaten — of andere bewijsstukken — waaruit blijkt dat de voorgeschreven veiligheidscontroles voor de verwarmingsinstallatie en de stookplaats zijn uitgevoerd. Aan deze voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan in de Lid-Staten waar een verwarmingstoestel niet zonder voorafgaande veiligheidscontrole mag worden geïnstalleerd of in bedrijf gesteld. Als die controles niet verplicht zijn volgens de nationale wetgeving, mag de instantie een redelijke garantie eisen dat zij de controle in veilige omstandigheden kan uitvoeren.

Als aan de bovenstaande punten niet is voldaan, kan de instantie weigeren de controle uit te voeren; zij stelt dan een ad hoc-verslag op.

2.3. **Proefdraaien**

2.3.1. Vóór de proef kan de instantie de installatie laten proefdraaien om de werking van de voor controledoeleinden geïnstalleerde meetapparatuur te testen en af te stellen. De instantie dient er zich van te vergewissen dat alle metingen met de vereiste nauwkeurigheid worden verricht. Vooral indien zij meetinstrumenten moet gebruiken die deel uitmaken van de normale uitrusting van de installatie, moet zij controleren of deze qua precisie en betrouwbaarheid aan de eisen voldoen.

2.3.2. Het behoort tot de taak van de exploitant, eventueel bijgestaan door de fabrikant en/of de installateur, daartoe gemachtigd door de eigenaar van het verwarmingstoestel, de eventueel noodzakelijke laatste afstelling van het verwarmingstoestel te verrichten en alle nadere uitleg over de verschillende voorschriften te geven zodat de proef optimaal kan verlopen.

2.4. **Proef**

2.4.1. De proeven vallen onder de uitsluitende bevoegdheid van de instantie.

2.4.2. De proef wordt uitgevoerd bij stationair draaien, waarbij het debiet van de brandstof en verbrandingslucht constant wordt gehouden.

2.4.3. De instantie verricht tijdens de proef de in punt 3 bedoelde verplichte metingen en in voorkomend geval de in punt 4 bedoelde facultatieve metingen. Zij stelt een verslag op overeenkomstig punt 5.

3. **BEPALING VAN HET WARMTEVERLIES DOOR ROOKGASSEN**

3.1. **Meting van het verlies door vrije warmte**

Wanneer het rendement met de indirecte methode wordt bepaald, is de instantie gemachtigd om in de rookgassen het volumepercentage kooldioxyde, dan wel zuurstof te meten.

Vervolgens maakt zij gebruik van een formule waarin, naast het temperatuurverschil tussen de rookgassen en de verbrandingslucht, passende constanten zijn opgenomen. De formule en de constanten moeten bekend zijn gemaakt door de Lid-Staat waaronder de instantie valt, of moeten bij een norm zijn vastgesteld.

Bij gebreke van officiële voorschriften of normen, mag het verlies door vrije warmte worden berekend op grond van de samenstelling en de verbrandingswaarde van de brandstof alsmede van de waarde van het luchtoverschot met behulp van tabellen die de soortelijke warmte van verbrandingsgassen aangeven zoals vastgesteld door het 12e Wereldgascongres (doc. IGU/E/17/73).

Bovenstaande regels zijn niet van toepassing op condensatietekels.

3.2. **Meting van de opaciteit van de rookgassen**

De instantie verricht deze meting wanneer het verwarmingstoestel een vloeibare brandstof of een in vloeibare vorm geïnjecteerd LPG verbruikt; de meting geschiedt met behulp van een geschikt apparaat; het meetresultaat wordt weergegeven met behulp van de conventionele zwartingsindex (getallen 0 tot en met 9).

4. ANDERE (FACULTATIEVE) CONTROLES

4.1. Sporen van koolmonoxyde

De instantie kan worden gemachtigd te bepalen of de rookgassen van het verwarmings-toestel geen sporen van koolmonoxyde bevatten in die mate dat zij het resultaat van de overeenkomstig punt 3.1 verrichte meting kunnen vervalsen.

4.2. Warmteverlies via de wanden

In de Lid-Staten waar geen bestuursrechtelijke bepalingen en evenmin technische voorschriften of andere bepalingen ter zake bestaan, kan de instantie worden gemachtigd het warmteverlies via de wanden te schatten aan de hand van de door de fabrikant verstrekte waarden en/of van de oppervlaktetemperaturen die tijdens de controle worden gemeten.

5. CONTROLEVERSLAG

Na de proef stelt de instantie een controleverslag op volgens het door de Lid-Staat vast-gestelde model; het verslag bevat de voornaamste kenmerken van het verwarmingstoestel, de verrichte metingen, de voor de berekening van de verliezen gebruikte formule en het rendement van het verwarmingstoestel.

BESLUIT VAN DE RAAD**van 13 december 1982****betreffende de sluiting van het Verdrag inzake de instandhouding van zalm in de Noord-atlantische Oceaan**

(82/886/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap, inzonderheid op arti-
kel 43,

Gezien de aanbeveling van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende dat internationale samenwerking
noodzakelijk is voor de instandhouding, het herstel,
de vergroting en het rationele beheer van de zalmbe-
standen in de Noordatlantische Oceaan;

Overwegende dat de Gemeenschap heeft deelgeno-
men aan onderhandelingen die ertoe hebben geleid
dat een van 18 tot en met 22 januari 1982 te Reykja-
vik gehouden Diplomatieke Conferentie haar goed-
keuring heeft gehecht aan een Verdrag inzake de
instandhouding van zalm in de Noordatlantische
Oceaan;

Overwegende dat in dat Verdrag rekening wordt
gehouden met de bepalingen die ten aanzien van
anadrome visbestanden zijn opgenomen in het ont-
werp-Verdrag van de Derde Zeerechtconferentie van
de Verenigde Naties;

Overwegende dat met het Verdrag een passend
kader tot stand wordt gebracht voor internationale

samenwerking op het gebied van de instandhou-
ding, het herstel, de vergroting en het rationele
beheer van de zalmbestanden in de Noordatlanti-
sche Oceaan;

Overwegende dat het Verdrag een bevredigend
evenwicht tot stand brengt tussen de belangen van
de staten waar zalm zijn oorsprong heeft en de
belangen van staten in wier visserijrechtsgebieden
de zalm wordt gevangen,

BESLUIT:

Enig artikel

Het Verdrag inzake de instandhouding van zalm in
de Noordatlantische Oceaan wordt namens de
Europese Economische Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van het Verdrag is aan dit besluit gehecht.

Gedaan te Brussel, 13 december 1982.

Voor de Raad

De Voorzitter

N. A. KOFOED

⁽¹⁾ PB nr. C 238 van 13. 9. 1982, blz. 106.

(VERTALING)

**VERDRAG INZAKE DE INSTANDHOUDING VAN ZALM IN DE
NOORDATLANTISCHE OCEAAN**

DE VERDRAGSLUITENDE PARTIJEN,

ERKENNENDE dat zalmbestanden van oorsprong uit de rivieren van verschillende Staten zich in bepaalde delen van de Noordatlantische Oceaan vermengen,

REKENING HOUDENDE met het internationale recht, met de bepalingen inzake anadrome visbestanden in het ontwerp-Verdrag van de Derde Zeerechtconferentie van de Verenigde Naties en met andere ontwikkelingen in internationale forums ter zake van anadrome bestanden,

VERLANGENDE de verwerving, verwerking en verspreiding van wetenschappelijke gegevens over de zalmbestanden in de Noordatlantische Oceaan te bevorderen,

VERLANGENDE de instandhouding, het herstel, de vergroting en het rationele beheer van de zalmbestanden in de Noordatlantische Oceaan te bevorderen via internationale samenwerking,

ZIJN ALS VOLGT OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

1. Dit Verdrag geldt voor de zalmbestanden die trekken tot buiten de visserijrechtsgebieden van de kuststaten van de Atlantische Oceaan benoorden 36° noorderbreedte, en wel voor hun hele trekroute.

2. Dit Verdrag is niet van invloed op de rechten, aanspraken of zienswijzen van een Partij met betrekking tot de grenzen of omvang van de rechtsmacht over de visserij, en doet geen afbreuk aan de zienswijzen of standpunten van een Partij met betrekking tot het zeerecht.

Artikel 2

1. Het vissen op zalm is verboden buiten de visserijrechtsgebieden van de Kuststaten.

2. Binnen de visserijrechtsgebieden van de Kuststaten is het vissen op zalm verboden buiten de strook van 12 zeemijl gemeten vanaf de basislijnen vanwaar de breedte van de territoriale zee wordt gemeten, behalve in de volgende gebieden:

- a) in het gebied dat ressorteert onder de Commissie voor West-Groenland: tot 40 zeemijl vanaf de basislijnen, en
- b) in het gebied dat ressorteert onder de Commissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan: binnen het visserijrechtsgebied van de Faeröer.

3. De Partijen zullen de aandacht van Staten die geen Verdragsluitende Partij zijn, vestigen op alle

kwesties met betrekking tot de activiteiten van de vaartuigen van die Staten die een nadelige invloed blijken te hebben op de instandhouding, het herstel, de vergroting of het rationele beheer van de zalmbestanden waarvoor dit Verdrag geldt, of op de tenuitvoerlegging van dit Verdrag.

Artikel 3

1. Hierbij wordt een internationale organisatie ingesteld die de naam draagt van Organisatie voor de instandhouding van zalm in de Noordatlantische Oceaan, hierna te noemen „de Organisatie”.

2. De Organisatie heeft ten doel via overleg en samenwerking bij te dragen tot de instandhouding, het herstel, de vergroting en het rationele beheer van de zalmbestanden waarvoor dit Verdrag geldt, en zal daarbij rekening houden met de beste wetenschappelijke gegevens die haar ter beschikking staan.

3. De Organisatie bestaat uit:

- a) een Raad,
- b) drie regionale commissies:
 - een Commissie voor Noord-Amerika,
 - een Commissie voor West-Groenland, en
 - een Commissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan, en
- c) een Secretaris.

4. De commissies zijn bevoegd voor de volgende gebieden:

- a) de Commissie voor Noord-Amerika: de maritieme wateren van de visserijrechtsgebieden van de Kuststaten voor de oostkust van Noord-Amerika;
 - b) de Commissie voor West-Groenland: de maritieme wateren van het visserijrechtsgebied voor de kust van West-Groenland ten westen van een lijn langs 44° westerlengte zuidwaarts tot 59° noorderbreedte, vandaar rechtwijzend oost tot 42° westerlengte en vandaar rechtwijzend zuid; en
 - c) de Commissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan: de maritieme wateren ten oosten van de sub b) bedoelde lijn.
5. De Organisatie heeft rechtspersoonlijkheid en beschikt op het grondgebied van de Partijen en in haar betrekkingen met andere internationale organisaties over de handelingsbekwaamheid die nodig is voor de uitvoering van haar taken en het bereiken van haar doeleinden. De immuniteiten en voorrechten die voor de Organisatie, haar personeel en de vertegenwoordigers van de Partijen op het grondgebied van een Staat gelden, worden in overleg tussen de Organisatie en de betrokken Staat vastgesteld.
6. De officiële talen van de Organisatie zijn het Engels en het Frans.
7. De Organisatie zetelt in Edinburgh, of in een andere plaats indien de Raad daartoe besluit.

Artikel 4

1. De Raad heeft tot taak:
- a) te fungeren als forum van de Partijen voor de bestudering, verwerking en uitwisseling van gegevens over kwesties met betrekking tot de zalmbestanden waarvoor dit Verdrag geldt en over het bereiken van de doeleinden van het Verdrag;
 - b) te fungeren als forum voor overleg en samenwerking voor kwesties met betrekking tot de zalmbestanden in de Noordatlantische Oceaan buiten de gebieden die onder de commissies ressorteren;
 - c) bij te dragen tot de coördinatie van de werkzaamheden van de commissies, en de maatregelen van de Partijen op grond van artikel 2, lid 3, te coördineren;
 - d) praktische regelingen voor de samenwerking met de Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee (ICES) en andere bevoegde visserijorganisaties uit te werken;
 - e) aanbevelingen inzake het verrichten van wetenschappelijk onderzoek te doen aan de Partijen, de Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee (ICES) en andere bevoegde visserij- en wetenschappelijke organisaties;
 - f) te zorgen voor het toezicht op en de coördinatie van de administratieve, financiële en andere interne aangelegenheden van de Organisatie, met inbegrip van de betrekkingen tussen haar organen onderling;
 - g) de externe betrekkingen van de Organisatie te coördineren; en
 - h) de andere taken te vervullen die haar voor dit Verdrag zijn opgedragen.
2. De Raad is bevoegd om de Partijen en de commissies aanbevelingen te doen over kwesties met betrekking tot de zalmbestanden waarvoor dit Verdrag geldt, met inbegrip van de naleving van wetten en regelingen, maar mag geen aanbevelingen doen ten aanzien van het beheer van de zalmvangst in het visserijrechtsgebied van een Partij.
3. In afwijking van lid 2 is de Raad bevoegd om op uitdrukkelijk verzoek van een commissie aanbevelingen aan die commissie te doen over voorschriften die de betrokken commissie krachtens dit Verdrag zou kunnen voorstellen.

Artikel 5

1. Elke Partij is lid van de Raad en mag ten hoogste drie vertegenwoordigers in de Raad benoemen; deze mogen op vergaderingen vergezeld worden door deskundigen en adviseurs.
2. De Raad kiest een voorzitter en een vice-voorzitter voor een ambtsperiode van twee jaar. Zij zijn herkiesbaar, maar iedere functie mag slechts gedurende ten hoogste vier opeenvolgende jaren door dezelfde persoon worden vervuld. De voorzitter en de vice-voorzitter mogen geen vertegenwoordiger zijn van dezelfde Partij.
3. De voorzitter van de Raad is de voornaamste vertegenwoordiger van de Organisatie.
4. De voorzitter roept jaarlijks een gewone vergadering van de Raad en van de commissies bijeen op een door de Raad gekozen plaats en tijdstip.
5. Op verzoek van een Partij, daarin gesteund door een andere Partij, roept de voorzitter buiten de jaarlijkse vergadering van de Raad vergaderingen bijeen op een door hem te bepalen plaats en tijdstip.
6. De Raad legt de Partijen een jaarverslag over de activiteiten van de Organisatie voor.

Artikel 6

1. De Raad stelt zijn reglement van orde vast.
2. Ieder lid van de Raad heeft één stem.
3. Behoudens andersluidende bepalingen worden de besluiten van de Raad genomen met een meerderheid van drie vierde van de stemmen van de aanwezige leden die voor- of tegenstemmen. Er kan niet worden gestemd wanneer er geen quorum van twee derde van de leden aanwezig is.

Artikel 7

1. De Commissie voor Noord-Amerika heeft ten aanzien van het onder haar ressorterende gebied tot taak:
 - a) te fungeren als forum voor overleg en samenwerking tussen de leden:
 - (i) voor kwesties waarbij het erom gaat de zalmvangst in het visserijrechtsgebied van een lid zoveel mogelijk te beperken voor zalm van oorsprong uit de rivieren van een andere Partij, en
 - (ii) ingeval de door een lid uitgevoerde of voorgestelde activiteiten van invloed zijn op zalm van oorsprong uit de rivieren van het andere lid, bij voorbeeld in verband met biologische interacties;
 - b) voorschriften voor te stellen voor de zalmvisserij onder de jurisdictie van een lid waarbij hoeveelheden zalm worden gevangen die van belang zijn voor het andere lid in wiens rivieren die zalm zijn oorsprong heeft, welke voorschriften ten doel hebben die vangsten zoveel mogelijk te beperken;
 - c) voorschriften voor te stellen voor de zalmvisserij onder de jurisdictie van een lid waarbij hoeveelheden zalm worden gevangen die van belang zijn voor een andere Partij in wiens rivieren die zalm zijn oorsprong heeft; en
 - d) de Raad aanbevelingen te doen inzake het verrichten van wetenschappelijk onderzoek.
2. Elk lid zal ten aanzien van zijn vaartuigen en zijn visserijrechtsgebied de nodige maatregelen nemen om bijvangsten van zalm van oorsprong uit de rivieren van het andere lid zoveel mogelijk te beperken.
3. De visserijpatronen van de zalmvisserij in het gebied dat onder de Commissie voor Noord-Amerika ressorteert, mogen niet worden veranderd op een wijze die ertoe leidt dat wordt omgeschakeld op visserij op zalm van oorsprong uit de rivieren van

een andere Partij, of de vangsten van die zalm worden opgevoerd, tenzij die Partij daarmee instemt.

Artikel 8

De Commissie voor West-Groenland en de Commissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan hebben voor hun respectieve gebieden tot taak:

- a) te fungeren als forum voor overleg en samenwerking tussen de leden op het gebied van de instandhouding, het herstel, de vergroting en het rationele beheer van de zalmbestanden waarvoor dit Verdrag geldt;
- b) voorschriften voor te stellen voor de in het visserijrechtsgebied van een lid uitgeoefende visserij op zalm die van oorsprong is uit de rivieren van andere Partijen; en
- c) de Raad aanbevelingen te doen inzake het verrichten van wetenschappelijk onderzoek.

Artikel 9

Bij de uitoefening van de in de artikelen 7 en 8 vermelde taken zullen de commissies rekening houden met:

- a) de beste gegevens die haar ter beschikking staan, met inbegrip van de adviezen van de Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee (ICES) en andere bevoegde wetenschappelijke organisaties;
- b) vastgestelde maatregelen en andere factoren, zowel binnen als buiten het onder de betrokken commissie ressorterende gebied, die van invloed zijn op de betrokken zalmbestanden;
- c) de activiteiten van de Staten van oorsprong met betrekking tot de tenuitvoerlegging en de naleving van maatregelen voor de instandhouding, het herstel, de vergroting en het rationele beheer van de zalmbestanden in hun rivieren en visserijrechtsgebieden, met inbegrip van de maatregelen bedoeld in artikel 15, lid 5, sub b);
- d) de mate waarin de betrokken zalmbestanden zich voeden in de visserijrechtsgebieden van de respectieve Partijen;
- e) de relatieve weerslag van de zalmvangst in de verschillende stadia van de trekroutes;
- f) de bijdrage van Partijen die geen Staat van oorsprong zijn, tot de instandhouding van de zalmbestanden die zich bij hun trek verplaatsen tot in hun visserijrechtsgebied, welke bijdrage bestaat in de beperking van hun vangsten uit dergelijke bestanden of in andere maatregelen, en

- g) de belangen van gemeenschappen die in bijzondere mate afhankelijk zijn van de zalmvisserij.

Artikel 10

1. Partijen die als lid zitting hebben in de commissies, zijn:
 - a) de Commissie voor Noord-Amerika: Canada en de Verenigde Staten van Amerika;
 - b) de Commissie voor West-Groenland: Canada, de Europese Economische Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika;
 - c) de Commissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan: Denemarken voor de Faerøer, de Europese Economische Gemeenschap, IJsland, Noorwegen en Zweden.
2. De Raad zal in zijn eerste vergadering de samenstelling van de Commissie voor West-Groenland opnieuw bekijken; hij kan deze samenstelling met eenparigheid van stemmen wijzigen.
3. Een Partij die niet in lid 1, sub b), is vermeld, kan, op eigen verzoek en na een eenparig besluit van de Raad, lid worden van de Commissie voor West-Groenland of van de Commissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan indien aanzienlijke hoeveelheden zalm in het onder de betreffende commissie ressorterende gebied van oorsprong zijn uit die Staat of indien die Staat jurisdictie over de visserij in dat gebied uitoefent.
4. Partijen kunnen als waarnemers deelnemen aan de besprekingen van een commissie waarvan zij geen lid zijn.
5. Ieder lid mag in de commissie ten hoogste drie vertegenwoordigers benoemen; deze kunnen op vergaderingen vergezeld worden door deskundigen en adviseurs.
6. Iedere commissie kiest een voorzitter en een vice-voorzitter voor een ambtsperiode van twee jaar. Zij zijn herkiesbaar, maar iedere functie mag slechts gedurende ten hoogste vier opeenvolgende jaren door dezelfde persoon worden vervuld. De voorzitter en de vice-voorzitter mogen geen vertegenwoordigers zijn van hetzelfde lid.
7. Op verzoek van een lid van een commissie, daarin gesteund door een ander lid, roept de voorzitter buiten de jaarlijkse vergadering van de commissie vergaderingen bijeen op een door hem te bepalen plaats en tijdstip.
8. Iedere commissie brengt geregeld bij de Raad verslag uit over haar activiteiten.

Artikel 11

1. Iedere commissie stelt haar reglement van orde vast.
2. Ieder lid van een commissie heeft één stem. Met betrekking tot de Commissie voor Noord-Amerika heeft de Europese Economische Gemeenschap bovendien het recht om voorstellen in te dienen voor voorschriften inzake zalmbestanden van oorsprong uit de in artikel 18 bedoelde gebieden en over die voorstellen te stemmen. Met betrekking tot de Commissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan hebben Canada en de Verenigde Staten van Amerika ieder het recht om voorstellen in te dienen voor voorschriften inzake zalmbestanden van oorsprong uit de rivieren van Canada, respectievelijk de Verenigde Staten van Amerika, die voorkomen voor de kust van Oost-Groenland, en over die voorstellen te stemmen.
3. De besluiten van een commissie worden genomen met eenparigheid van stemmen van alle aanwezige Partijen die voor- of tegenstemmen. Wanneer geen quorum van twee derde van de ter zake stemgerechtigden wordt bereikt, vindt geen stemming plaats.

Artikel 12

1. De Raad benoemt zijn Secretaris, die als administratief hoofd van de Organisatie fungeert.
2. De Secretaris heeft tot taak:
 - a) zorg te dragen voor de administratie van de Organisatie;
 - b) te zorgen voor het verzamelen en verspreiden van statistieken en rapporten over zalmbestanden waarvoor dit Verdrag geldt; en
 - c) de taken te verrichten die voortvloeien uit andere bepalingen van dit Verdrag of die hem door de Raad worden opgedragen.
3. De Raad stelt de arbeidsvoorwaarden vast voor de Secretaris en het personeel.
4. De Secretaris benoemt het personeel overeenkomstig door de Raad goedgekeurde voorschriften ter zake. Het personeel is verantwoording verschuldigd aan de Secretaris, onder het algemene toezicht van de Raad.

Artikel 13

1. De Secretaris stelt de leden van een commissie zo spoedig mogelijk in kennis van alle door die commissie voorgestelde voorschriften.

2. Behoudens lid 3 worden de door een commissie krachtens artikel 7, lid 1, sub b) of c), of artikel 8, sub b), voorgestelde voorschriften bindend voor de leden 60 dagen na de in de kennisgeving van de Secretaris aangegeven datum of met ingang van een eventueel door die commissie vastgestelde latere datum.

3. Ieder lid in wiens visserijrechtsgebied een voorschrift van toepassing zou worden, mag daartegen binnen 60 dagen na de in de kennisgeving van de Secretaris aangegeven datum bezwaar aantekenen. In dat geval wordt het voorschrift voor geen enkel lid bindend. Een lid dat bezwaar heeft aangetekend, mag dat bezwaar te allen tijde intrekken. Dertig dagen nadat alle bezwaren zijn ingetrokken, wordt het voorschrift bindend, behoudens het bepaalde in lid 2.

4. Ten vroegste één jaar na de datum waarop een voorschrift bindend is geworden, mag ieder lid in wiens visserijrechtsgebied het voorschrift geldt, dat voorschrift opzeggen door schriftelijke kennisgeving aan de Secretaris. De Secretaris brengt deze opzegging onverwijld ter kennis van de andere leden. Het voorschrift is voor alle leden niet meer bindend 60 dagen na de datum waarop de Secretaris de kennisgeving van de opzegging heeft ontvangen of met ingang van een eventueel door dat lid aangegeven latere datum.

5. Een commissie mag dringende voorschriften voorstellen die in werking treden voordat de in lid 2 bedoelde periode van 60 dagen is afgelopen. De leden stellen alles in het werk om deze dringende voorschriften ten uitvoer te leggen, tenzij een lid binnen 30 dagen na de indiening van het voorstel door de commissie daartegen bezwaar heeft aange-tekend.

Artikel 14

1. Iedere Partij treft de nodige maatregelen, met inbegrip van het opleggen van passende sancties ter zake van overtredingen, om de naleving van de bepalingen van dit Verdrag te waarborgen en de voorschriften die bindend worden op grond van artikel 13, ten uitvoer te leggen.

2. Iedere Partij zendt de Raad jaarlijks een verslag over de maatregelen die zij op grond van lid 1 heeft getroffen. Dat verslag moet uiterlijk 60 dagen vóór de jaarlijkse vergadering van de Raad aan de Secretaris worden toegezonden.

Artikel 15

1. Iedere Partij stelt de Raad, met de door de Raad vastgestelde frequentie, in het bezit van de vangststatistieken over de zalmbestanden waarvoor dit

Verdrag geldt en die zijn gevangen in de rivieren en het visserijrechtsgebied van die Partij.

2. Iedere Partij zorgt voor de opstelling van alle andere door de Raad gevraagde statistieken over de zalmbestanden waarvoor dit Verdrag geldt en die voorkomen in de rivieren en het visserijrechtsgebied van die Partij; zij stelt die statistieken ter beschikking van de Raad. De Raad bepaalt met eenparigheid van stemmen de aard en vorm van deze statistieken alsmede de frequentie waarmee zij moeten worden medegedeeld.

3. Iedere Partij stelt de Raad in het bezit van alle andere beschikbare wetenschappelijke en statistische gegevens die door de Raad in het kader van dit Verdrag worden gevraagd.

4. Op verzoek van de Raad stelt iedere Partij de Raad in het bezit van een kopie van de geldende wetten, regelingen en programma's, of eventueel samenvattingen daarvan, die betrekking hebben op de instandhouding, het herstel, de vergroting en het rationele beheer van de zalmbestanden waarvoor dit Verdrag geldt en die voorkomen in de rivieren en het visserijrechtsgebied van die Partij.

5. Iedere Partij stelt de Raad jaarlijks in kennis van:

- a) alle sedert de laatste kennisgeving vastgestelde of ingetrokken wetten, regelingen en programma's inzake de instandhouding, het herstel, de vergroting en het rationele beheer van de zalmbestanden waarvoor dit Verdrag geldt en die voorkomen in de rivieren en het visserijrechtsgebied van die Partij;
- b) de door de bevoegde instanties aangegane verplichtingen inzake de vaststelling of handhaving gedurende bepaalde perioden op haar grondgebied of in haar visserijrechtsgebied van maatregelen inzake de instandhouding, het herstel, de vergroting en het rationele beheer van de zalmbestanden waarvoor dit Verdrag geldt; en
- c) de factoren op haar grondgebied en in haar visserijrechtsgebied die van wezenlijke invloed kunnen zijn op de omvang van de zalmbestanden waarvoor dit Verdrag geldt.

6. De in lid 5, sub a), bedoelde kennisgevingen moeten ten laatste 60 dagen vóór de jaarlijkse vergadering van de Raad worden toegezonden aan de Secretaris. De in lid 5, sub b) en c), bedoelde kennisgevingen moeten zo spoedig mogelijk worden toegezonden aan de Secretaris.

Artikel 16

1. De Raad stelt een jaarlijkse begroting vast voor de Organisatie. Uiterlijk 60 dagen vóór de vergade-

ring van de Raad waarop de begroting zal worden besproken, zendt de Secretaris een ontwerp-begroting aan alle Partijen, samen met een overzicht van de bijdragen.

2. De Raad bepaalt de jaarlijkse bijdrage van iedere Partij aan de hand van de volgende formule:

- a) 30 % van de begroting wordt gelijkelijk gedragen door alle Partijen;
- b) 70 % van de begroting wordt door de Partijen gedragen in verhouding tot hun nominale vangsten van zalm waarvoor dit Verdrag geldt, in het kalenderjaar dat niet meer dan 18 maanden en niet minder dan 6 maanden vóór het begin van het begrotingsjaar is geëindigd.

3. De Secretaris stelt iedere Partij in kennis van de verschuldigde bijdrage. De bijdragen moeten uiterlijk vier maanden na de datum van kennisgeving worden betaald.

4. De bijdragen worden betaald in de valuta van de Staat waar de Organisatie haar zetel heeft, tenzij de Raad anders beslist.

5. De bijdrage van een Partij waarvoor dit Verdrag in werking is getreden in de loop van het begrotingsjaar, is voor dat jaar gelijk aan het gedeelte van de jaarlijkse bijdrage dat overeenkomt met het aantal voor dat jaar resterende gehele maanden vanaf de datum waarop het Verdrag voor die Partij in werking is getreden.

6. Een Partij die haar bijdrage niet heeft betaald voor twee opeenvolgende jaren, heeft totdat zij aan haar verplichtingen heeft voldaan, niet het recht om in het kader van dit Verdrag te stemmen, tenzij de Raad anders beslist.

7. De financiële situatie van de Organisatie wordt jaarlijks gecontroleerd door onafhankelijke accountants die door de Raad worden gekozen.

Artikel 17

1. Dit Verdrag staat van 2 maart tot en met 31 augustus 1982 te Reykjavik open voor ondertekening door Canada, Denemarken voor de Faeroër, de Europese Economische Gemeenschap, IJsland, Noorwegen, Zweden en de Verenigde Staten van Amerika.

2. Dit Verdrag moet worden bekrachtigd of goedgekeurd.

3. Tot het Verdrag kunnen toetreden: alle in lid 1 genoemde Partijen en, onder voorbehoud van goedkeuring door de Raad, iedere andere Staat die jurisdictie over de visserij in de Noordatlantische

Oceaan uitoefent of die kan worden aangemerkt als Staat van oorsprong met betrekking tot zalmbestanden waarvoor dit Verdrag geldt.

4. De akten van bekrachtiging, goedkeuring of toetreding worden nedergelegd bij de depositaris.

5. Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de maand die volgt op de nederlegging van de akten van bekrachtiging, goedkeuring of toetreding door vier Partijen, mits van die vier Partijen er telkens twee lid zijn van iedere commissie en dat ten minste één van de twee leden van elke commissie jurisdictie uitoefent over de visserij in het onder die commissie ressorterende gebied.

6. Voor een Partij die het Verdrag bekrachtigt of goedkeurt dan wel tot het Verdrag toetreedt na de in lid 5 bedoelde nederlegging van de vereiste akten van bekrachtiging, goedkeuring of toetreding, treedt het Verdrag in werking op de datum van inwerking-treding van het Verdrag of op de datum van nederlegging van de akte van bekrachtiging, goedkeuring of toetreding, indien deze nederlegging op een latere datum heeft plaatsgevonden.

7. De depositaris stelt alle ondertekenaars en toetredende Partijen in kennis van de nederlegging van alle akten van bekrachtiging, goedkeuring en toetreding en deelt de ondertekenaars mede op welke datum en voor welke Partijen dit Verdrag in werking treedt.

8. De depositaris roept de eerste vergadering van de Raad en van de commissie zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van dit Verdrag bijeen.

Artikel 18

Voor de Europese Economische Gemeenschap is dit Verdrag van toepassing op de gebieden waar het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap van toepassing is onder de in dat Verdrag neergelegde voorwaarden.

Artikel 19

1. Iedere Partij mag wijzigingen in dit Verdrag voorstellen, die door de Raad worden besproken. Een wijzigingsvoorstel wordt aan de Secretaris toegezonden ten minste 90 dagen vóór de vergadering waarin het volgens de Partij moet worden besproken. De Secretaris zendt het wijzigingsvoorstel onmiddellijk door aan de Partijen.

2. Een wijzigingsvoorstel kan slechts worden goedgekeurd met eenparigheid van stemmen van alle aanwezige Partijen die voor- of tegenstemmen. De tekst van een aldus goedgekeurd wijzigingsvoorstel

wordt door de Secretaris doorgezonden aan de depositaris, die de Partijen daarvan onverwijld in kennis stelt.

3. Een wijziging treedt voor alle Partijen in werking 30 dagen na de in de kennisgeving door de depositaris vermelde datum waarop de depositaris de akten van bekrachtiging of goedkeuring van alle Partijen heeft ontvangen.

4. Een Partij waarvoor dit Verdrag bindend wordt nadat een wijziging overeenkomstig lid 3 in werking is getreden, wordt beschouwd als een Partij bij het gewijzigde Verdrag.

5. De depositaris stelt alle Partijen onverwijld in kennis van de ontvangst van de akten van bekrachtiging of goedkeuring en van de inwerkingtreding van de wijzigingen.

Artikel 20

1. Iedere Partij kan dit Verdrag met ingang van 31 december van ieder jaar opzeggen door de depo-

sitaris daarvan in kennis te stellen uiterlijk op 30 juni van hetzelfde jaar. De depositaris brengt de opzegging onverwijld ter kennis van de andere Partijen.

2. Iedere andere Partij mag dit Verdrag met ingang van 31 december van hetzelfde jaar opzeggen door de depositaris daarvan in kennis te stellen binnen 30 dagen na de datum waarop de depositaris een opzegging als bedoeld in lid 1 ter kennis heeft gebracht van de Partijen.

Artikel 21

1. De oorspronkelijke tekst van dit Verdrag wordt nedergelegd bij de Raad van de Europese Gemeenschappen, in het Verdrag „de depositaris” genoemd, die gewaarmerkte afschriften daarvan aan alle ondertekenaars en toetredende Partijen zal toezenden.

2. De depositaris registreert dit Verdrag overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties.

BESLUIT VAN DE RAAD**van 13 december 1982****tot vaststelling van een gecoördineerde actie van de Europese Economische Gemeenschap
op het gebied van te land gestationeerde hulpsystemen voor de zeescheepvaart**

(82/887/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap, inzonderheid op arti-
kel 235,

Gezien het ontwerp van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal
Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat een gecoördineerde actie voor
communautair onderzoek op het gebied van de
hulpsystemen voor de zeescheepvaart kan bijdragen
tot vermindering van het gevaar van ongevallen in
kustgebieden en havens en derhalve kan bijdragen
tot behoud van mensenlevens, de veiligheid van
schip en lading en tot voorkoming van verontreinig-
ing van kust en kustwateren;

Overwegende dat een onderzoekprogramma op het
gebied van de hulpsystemen voor de zeescheepvaart
in 1979 is voorgesteld door de Finse en de Franse
delegatie in het kader van de Europese samenwer-
king op het gebied van het wetenschappelijk en
technisch onderzoek (COST) en dat het Comité voor
wetenschappelijk en technisch onderzoek (CREST)
het communautaire belang van dat programma op
8 april 1981 heeft erkend;

Overwegende dat de Raad in de resolutie van
14 januari 1974 betreffende een eerste actie-
programma van de Europese Gemeenschappen op
het gebied van wetenschap en technologie ⁽⁴⁾ erop
heeft gewezen dat op passende wijze gebruik dient
te worden gemaakt van het gehele gamma van
beschikbare mogelijkheden en middelen, inclusief
gecoördineerde acties en dat, telkens wanneer zulks
wenselijk blijkt, derde landen, meer in het bijzonder
Europese, bij deze acties dienen te worden betrok-
ken;

Overwegende dat de Lid-Staten in het kader van de
regelingen en procedures die op hun nationale pro-
gramma's van toepassing zijn, voornemens zijn de
in bijlage I beschreven onderzoekprojecten uit te
voeren en bereid zijn deze gedurende een periode
van drie jaar op communautair niveau te coördine-
ren;

Overwegende dat een aantal internationale organi-
saties projecten op dit gebied uitvoert; dat daarmee
rekening moet worden gehouden ten einde overlap-
ping van activiteiten te voorkomen en dat over
bepaalde uitrustingen en procedures in voorkomend
geval overeenkomsten moeten worden gesloten in
het kader van de bevoegde organisaties;

Overwegende dat voor de uitvoering van dit onder-
zoek een financiële bijdrage van 10 miljoen Ecu
benodigd is van de zijde van de Gemeenschap en de
Lid-Staten;

Overwegende het advies van CREST inzake het
voorstel van de Commissie,

BESLUIT:

Artikel 1

De Gemeenschap voert, met ingang van 1 januari
1983, voor een periode van drie jaar, een gecoördi-
neerde onderzoekactie uit op het gebied van te land
gestationeerde hulpsystemen voor de zeescheep-
vaart, hierna te noemen de „actie”.

De actie bestaat uit de coördinatie op communau-
tair niveau van de in bijlage I omschreven onder-
zoekwerkzaamheden, die deel uitmaken van de
onderzoekprogramma's van de Lid-Staten, waarbij
rekening wordt gehouden met de werkzaamheden
die op het betrokken gebied door internationale
organisaties worden verricht en er zorg voor wordt
gedragen dat het internationale karakter van de zee-
scheepvaart en bijgevolg van alle ter zake geldende
normen niet uit het oog wordt verloren.

Artikel 2

De Commissie is verantwoordelijk voor de coördi-
natie als bedoeld in artikel 1.

⁽¹⁾ PB nr. C 256 van 8. 10. 1981, blz. 7.

⁽²⁾ PB nr. C 238 van 13. 9. 1982, blz. 111.

⁽³⁾ PB nr. C 348 van 31. 12. 1981, blz. 24.

⁽⁴⁾ PB nr. C 7 van 29. 1. 1974, blz. 6.

Artikel 3

Het bedrag dat noodzakelijk wordt geacht voor de bijdrage van de Gemeenschap aan de coördinatie beloopt 2,1 miljoen Ecu, met inbegrip van de uitgaven voor een personeelsbestand van 1 functionaris.

Artikel 4

Ten einde de tenuitvoerlegging van de actie te vergemakkelijken wordt een comité voor gecoördineerde actie „Te land gestationeerde hulp-systemen voor de zeescheepvaart” opgericht, hierna te noemen „het Comité”.

In overleg met het Comité benoemt de Commissie een projectleider.

De bevoegdheden en de samenstelling van het Comité worden omschreven in bijlage II.

Het Comité stelt zijn reglement van orde vast. De Commissie neemt het secretariaat van het Comité waar.

Artikel 5

1. Overeenkomstig een door de Commissie na raadpleging van het Comité vast te stellen procedure, wisselen de staten die aan de actie deelnemen en de Gemeenschap regelmatig alle informatie uit die van nut kan zijn bij de uitvoering van het onderzoek dat valt onder de actie. De deelnemende Lid-Staten verstrekken de Commissie alle informatie die voor de coördinatie van nut kan zijn. Zij streven er bovendien naar de Commissie informatie te verstrekken inzake het onderzoek ter zake dat is georganiseerd of uitgevoerd door instellingen die niet onder hun gezag vallen. Deze informatie wordt als vertrouwelijk beschouwd, indien de Lid-Staat die deze verstrekt, hierom verzoekt.

2. De Commissie stelt jaarlijks, op basis van de verstrekte informatie, verslagen op over de werkzaamheden, en legt deze voor aan de Lid-Staten en aan het Europese Parlement.

3. Aan het einde van de coördinatieperiode, legt de Commissie, na het Comité te hebben geraadpleegd, de Lid-Staten en het Europese Parlement een samenvattend verslag voor over de uitvoering en het resultaat van de actie. Zij publiceert dit verslag zes maanden na mededeling ervan aan de Lid-Staten, tenzij één van de Lid-Staten hiertegen bezwaar maakt. In dat geval wordt het verslag, op verzoek, slechts aan de instellingen en ondernemingen verstrekt waarvan de onderzoek- of productieactiviteiten de toegang tot de resultaten van het in het kader van de gecoördineerde actie verrichte onderzoek rechtvaardigen. De Commissie kan de nodige maatregelen treffen waardoor het verslag vertrouwelijk blijft en niet aan derden wordt medegedeeld.

Artikel 6

Overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag kan de Gemeenschap met derde landen, met name die welke deelnemen aan de Europese samenwerking op het gebied van het wetenschappelijk en technisch onderzoek (COST), een overeenkomst sluiten om de coördinatie tussen de actie van de Gemeenschap en de overeenkomstige programma's van deze landen te waarborgen.

Gedaan te Brussel, 13 december 1982.

Voor de Raad

De Voorzitter

U. ELLEMANN-JENSEN

BIJLAGE I

INHOUD VAN DE ACTIE

1. Studie betreffende de voorwaarden waaronder schepen in nauwe wateren en bij uiteenlopende gesteldheden van water en weer kunnen navigeren en manoeuvreren.
2. Studie betreffende de gangbare factoren en criteria die kunnen worden gehanteerd voor de omschrijving van de problemen in verband met de scheepvaartnavigatie. In een tweede fase toepassing van deze factoren en criteria op de Europese wateren.
3. Inventaris van de in West-Europa te land gestationeerde systemen van het scheepvaartverkeer, waarbij wordt aangegeven:
 - welk territorium wordt bestreken,
 - welke diensten worden verstrekt,
 - op welke wijze de dienst functioneert,
 - wat de intensiteit is van de scheepvaart in de zone,
 - welke vormen van scheepvaart in de zone worden aangetroffen.
4. Studie betreffende de methoden die de identificatie van schepen mogelijk moeten maken, ten behoeve van zowel het toezicht op de scheepvaart door de verkeersleidingsstations als de communicatie tussen schepen onderling.

Indicatieve verdeling van de onderzoekwerkzaamheden

Onderzoekwerkzaamheden	Verdeling van de onderzoekwerkzaamheden								
	B	D	DK	F	G	I	IRL	NL	VK
1. Gedrag van schepen in nauwe wateren	x			x		x		x	x
2. a) Uniforme identificatiecriteria betreffende voor het scheepsverkeer kritische zones	x			x		x		x	x
b) Identificatie van kritische zones voor het scheepsverkeer	x			x	x	x		x	x
3. Inventaris van de in West-Europa te land gestationeerde systemen van het scheepvaartverkeer				x	x	x		x	x
4. Scheepsidentificatie						x	x	x	x
5. Specificaties en normen voor nauwkeurige plaatsbepaling en toezicht op varende schepen				x		x	x	x	x
6. Methodes voor communicatie tussen aan de wal gestationeerde diensten en schepen						x		x	x
7. Harmonisatie van de procedures van de diensten voor scheepvaartverkeer				x		x		x	x

5. Studie betreffende methoden die het de verkeersleidingsstations mogelijk kunnen maken plaats en route van een schip nauwkeurig te bepalen en te volgen.
6. Methoden voor de communicatie tussen schepen onderling en tussen wal en schip; systemen voor de uitwisseling van gegevens tussen verkeersleidingsstations en schepen.
7. Studie betreffende de harmonisatie van de procedures van de diensten voor verkeersregeling, voorlichting en verkeersleiding van de scheepvaart in West-Europa.

Van de internationale organisaties die ter zake het meest bevoegd zijn en die op dit gebied onderzoek hebben verricht of daarmee bezig zijn, kunnen worden vermeld:

- International Maritime Organisation (IMO);
- International Association of Lighthouse Authorities (IALA);
- International Association of Ports and Harbours (AIPH).

Deze lijst is voor uitbreiding vatbaar.

*BIJLAGE II***Bevoegdheden en samenstelling van het Comité voor gecoördineerde actie „Te land gestationeerde hulpsystemen voor de zeescheepvaart”**

1. Het Comité:
 - 1.1. geeft advies over alle aspecten van het verloop van de actie en draagt daardoor bij tot de optimale uitvoering daarvan;
 - 1.2. beoordeelt de resultaten van de actie en trekt daaruit de conclusies voor de toepassing ervan;
 - 1.3. draagt zorg voor de uitwisseling van informatie zoals bedoeld in artikel 5, lid 1;
 - 1.4. volgt de nationale onderzoekactiviteiten op de gebieden die onder de actie vallen en houdt zich met name op de hoogte van wetenschappelijke en technische ontwikkelingen die van invloed kunnen zijn op de uitvoering van de actie;
 - 1.5. ziet erop toe dat geen werkzaamheden worden verricht die de studies en activiteiten van de bevoegde internationale organisaties overlappen, rekening houdend met het internationale kader waarin sommige voorschriften eventueel moeten worden vastgesteld;
 - 1.6. geeft richtlijnen aan de projectleider;
 - 1.7. helpt de Commissie bij de selectie van de contractanten en de toewijzing van de overeenkomstige kredieten.
 2. De rapporten en adviezen van het Comité worden aan de Commissie en de aan de actie deelnemende Lid-Staten toegezonden. De Commissie legt deze adviezen voor aan het CREST.
 3. Het Comité bestaat uit degenen die verantwoordelijk zijn voor de coördinatie van de nationale onderzoekwerkzaamheden die een onderdeel vormen van de actie, een afgevaardigde van de Commissie en de projectleider. Ieder lid kan zich door deskundigen laten bijstaan. Het Comité kan telkens wanneer het zulks zinvol acht, waarnemers van de ter zake bevoegde internationale organisaties voor haar vergadering uitnodigen (zie bijlage I).
-

BESLUIT VAN DE RAAD**van 17 december 1982****betreffende de sluiting van de Overeenkomst tot wijziging van de Overeenkomst Overleg Gemeenschap-COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen (Actie COST 61 a bis)**

(82/888/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

BESLUIT:

Artikel 1

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Besluit 81/213/EEG van de Raad van 3 maart 1981 houdende vaststelling van een sectorieel programma voor onderzoek en ontwikkeling op het gebied van het milieu (milieubescherming en klimatologie) — indirecte en gecoördineerde acties — (1981-1985) ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 8, lid 1,

De Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap, Joegoslavië, Oostenrijk, Zweden en Zwitserland tot wijziging van de Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen (actie COST 61 a bis) wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

Gelet op Besluit 80/177/EEG van de Raad van 18 december 1979 betreffende de sluiting van de Overeenkomst inzake een gecoördineerde actie op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen (actie COST 61 a bis) ⁽²⁾,

De tekst van de Overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

Gezien het ontwerp-besluit ingediend door de Commissie,

De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn de Overeenkomst te ondertekenen ten einde daardoor de Gemeenschap te binden.

Overwegende dat de Commissie, overeenkomstig artikel 8, lid 2, van Besluit 81/213/EEG, met de derde landen die deelnemen aan bovenbedoelde overleg-overeenkomst, onderhandelingen heeft gevoerd over een overeenkomst tot wijziging van die overeenkomst;

Gedaan te Brussel, 17 december 1982.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

H. CHRISTOPHERSEN

Overwegende dat deze overeenkomst dient te worden goedgekeurd,

⁽¹⁾ PB nr. L 101 van 11. 4. 1981, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. L 39 van 15. 2. 1980, blz. 18.

OVEREENKOMST**tot wijziging van de Overeenkomst Overleg Gemeenschap-COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen (Actie COST 61 a bis)**

DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Artikel 2

hierna „de Gemeenschap” genoemd,

De bepalingen van de Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST worden als volgt gewijzigd:

JOEGOSLAVIË, OOSTENRIJK, ZWEDEN EN ZWITSERLAND,

1. lid III van bijlage C wordt als volgt gelezen:

hierna „de deelnemende derde landen” genoemd,

„III. De door de deelnemende derde landen gestorte middelen worden als krediet geboekt voor de gecoördineerde actie in de hoedanigheid van begrotingsontvangsten, bestemd voor een hoofdstuk van de staat van ontvangsten van de begroting van de Europese Gemeenschappen (afdeling Commissie).”;

Overwegende dat de Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen (actie COST 61a bis), hierna genoemd „Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST”, die is gesloten tussen de Gemeenschap en de deelnemende derde landen, hierna genoemd „overeenkomstsluitende partijen”, op 3 november 1982 afloopt;

2. de bijlage bij bijlage C wordt vervangen door de bijlage van deze Overeenkomst.

Overwegende dat de Raad van de Europese Gemeenschappen bij besluit van 3 maart 1981 een sectorieel programma heeft vastgesteld voor onderzoek en ontwikkeling op het gebied van het milieu (milieubescherming en klimatologie) — indirecte en gecoördineerde acties — (1981-1985);

Artikel 3

De aanvullende bijdrage van de overeenkomstsluitende partijen in de kosten van de coördinatie voor de periode van verlenging is vastgesteld op:

Overwegende dat in bovengenoemd besluit wordt bepaald dat de lopende gecoördineerde communautaire actie inzake het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen wordt verlengd tot en met 31 december 1983;

— maximaal 140 000 Ecu voor de Gemeenschap,

— maximaal 5 500 Ecu voor elk deelnemend derde land.

Overwegende dat de overeenkomstsluitende partijen wederzijds belang hebben bij een voortzetting van het door de Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST bestreken onderzoek;

De Ecu is die welke is vastgesteld in het van kracht zijnde financieel reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen en in de financiële bepalingen die uit hoofde van dat reglement zijn vastgesteld.

Overwegende dat verlenging van de Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST een aanvullende bijdrage van de overeenkomstsluitende partijen noodzakelijk zal maken,

Artikel 4

1. Na de ondertekening van deze Overeenkomst stelt elke overeenkomstsluitende partij de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen zo spoedig mogelijk in kennis van de voltooiing van de uit hoofde van haar interne bepalingen vereiste procedures voor de inwerkingtreding van de Overeenkomst.

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

De Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST wordt verlengd van 3 november 1982 tot en met 31 december 1983.

2. Voor de overeenkomstsluitende partijen die de in lid 1 bedoelde kennisgeving hebben verricht, treedt deze Overeenkomst in werking op 3 november 1982 mits de Gemeenschap en ten minste één deelnemend derde land deze kennisgeving hebben verricht.

Voor de overeenkomstsluitende partijen die de kennisgeving na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst verrichten, treedt zij in werking op de eerste dag van de tweede maand volgende op die waarin de kennisgeving werd verricht.

De overeenkomstsluitende partijen die bij de inwerkingtreding van de Overeenkomst nog geen kennisgeving hebben verricht mogen, gedurende een periode van zes maanden na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst, zonder stemrecht deelnemen aan de werkzaamheden van het Comité.

3. De Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen stelt elke overeenkomstsluitende partij in kennis van de nederlegging van de in lid 1 bedoelde kennisgevingen en van de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst.

Artikel 5

Deze Overeenkomst is van toepassing, enerzijds, op de gebieden waar het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap geldt en onder de in dat Verdrag neergelegde voorwaarden en, anderzijds, op het grondgebied van de deelnemende derde landen.

Artikel 6

Deze Overeenkomst, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen, dat een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift doet toekomen aan elke overeenkomstsluitende partij.

BIJLAGE

MEERJARIG TIJDSHEMA VOOR DE GECOÖRDINEERDE ACTIE

Fysisch-chemisch gedrag van luchtverontreinigingen (actie COST 61 a bis)

Begrotingspost 7369: Onderzoek en ontwikkeling in de milieusector

(in Ecu)

	1979		1980		1981		1982		1983		Totaal	
	VK	BK	VK	BK	VK	BK	VK	BK	VK	BK	VK	BK
I. Aanvankelijke raming van de globale behoeften (cijfers, zoals deze voorkomen in het tijdschema van betalingsverplichtingen en betalingen en de tabel van overeenstemming in bijlage II van de begroting van de Commissie):												
— Personeel												
— Huishoudelijke uitgaven	100 000	100 000	125 000	125 000	130 000	130 000	140 000	140 000	130 000	130 000	625 000	625 000
— Contracten												
Totaal (te dekken door middel van kredieten van post 7369)	100 000	100 000	125 000	125 000	130 000	130 000	140 000	140 000	130 000	130 000	625 000	625 000
II. Herziene raming van de uitgaven, gelet op aanvullende behoeften tengevolge van de toetreding van deelnemende derde landen:												
— Personeel												
— Huishoudelijke uitgaven	100 000	100 000	125 000	125 000	130 000	130 000	140 000	140 000	130 000	130 000	625 000	625 000
— Contracten	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	110 000	110 000
Nieuw totaal	122 000	122 000	147 000	147 000	152 000	152 000	162 000	162 000	152 000	152 000	735 000	735 000
III. Verschil tussen I en II, te dekken door middel van bijdragen van de deelnemende derde landen	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	4 x 5 500	110 000	110 000

VK = vastleggingskrediet.
BK = betalingskrediet.

BESLUIT VAN DE RAAD**van 17 december 1982****betreffende de sluiting van de Overeenkomst tot wijziging van de Overeenkomst Overleg Gemeenschap-COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van de analyse van organische microverontreinigingen in water (Actie COST 64 b bis)**

(82/889/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,Gelet op het Besluit 81/213/EEG van de Raad van
3 maart 1981 houdende vaststelling van een secto-
riel programma voor onderzoek en ontwikkeling op
het gebied van het milieu (milieubescherming en kli-
matologie) — indirecte en gecoördineerde acties —
(1981-1985) ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 8, lid 1,Gelet op Besluit 80/178/EEG van de Raad van 18
december 1979 betreffende de sluiting van de Over-
eenkomst inzake een gecoördineerde actie op het
gebied van de analyse van organische microveront-
reinigingen in water (actie COST 64 b bis) ⁽²⁾,Gezien het ontwerp-besluit ingediend door de Com-
missie,Overwegende dat de Commissie, overeenkomstig
artikel 8, lid 2, van Besluit 81/213/EEG met de
derde landen die deelnemen aan bovenbedoelde
overleg-overeenkomst onderhandelingen heeft
gevoerd over een overeenkomst tot wijziging van die
overeenkomst;Overwegende dat deze Overeenkomst dient te wor-
den goedgekeurd,

BESLUIT:

*Artikel 1*De Overeenkomst tussen de Europese Economische
Gemeenschap, Joegoslavië, Noorwegen, Portugal,
Spanje, Zweden en Zwitserland tot wijziging van de
Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST inzake
een gecoördineerde actie op het gebied van de ana-
lyse van organische microverontreinigingen in water
(actie COST 64 b bis) wordt namens de Gemeen-
schap goedgekeurd.De tekst van de Overeenkomst is aan dit besluit
gehecht.*Artikel 2*De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de perso-
nen aan te wijzen die bevoegd zijn de overeenkomst
te ondertekenen ten einde daardoor de Gemeen-
schap te binden.

Gedaan te Brussel, 17 december 1982.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

H. CHRISTOPHERSEN

⁽¹⁾ PB nr. L 101 van 11. 4. 1981, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. L 39 van 15. 2. 1980, blz. 24.

OVEREENKOMST

tot wijziging van de Overeenkomst Overleg Gemeenschap-COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van de analyse van organische microverontreinigingen in water (Actie COST 64 b bis)

DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

hierna „de Gemeenschap” genoemd,

JOEGOSLAVIË, NOORWEGEN, PORTUGAL,
SPANJE, ZWITSERLAND en ZWEDEN,

hierna „de deelnemende derde landen” genoemd,

Overwegende dat de Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van de analyse van organische microverontreinigingen in water (actie COST 64 b bis), hierna genoemd „Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST”, die is gesloten tussen de Gemeenschap en de deelnemende derde landen, hierna genoemd „overeenkomstsluitende partijen”, op 3 november 1982 afloopt;

Overwegende dat de Raad van de Europese Gemeenschappen bij besluit van 3 maart 1981 een sectorieel programma heeft vastgesteld voor onderzoek en ontwikkeling op het gebied van het milieu (milieubescherming en klimatologie) — indirecte en gecoördineerde acties — (1981-1985);

Overwegende dat in bovengenoemd besluit wordt bepaald dat de lopende gecoördineerde communautaire actie inzake de analyse van organische microverontreinigingen in water wordt verlengd tot en met 31 december 1983;

Overwegende dat de overeenkomstsluitende partijen wederzijds belang hebben bij een voortzetting van het door de Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST bestreken onderzoek;

Overwegende dat verlenging van de Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST een aanvullende bijdrage van de overeenkomstsluitende partijen noodzakelijk zal maken,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

De Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST wordt verlengd van 3 november 1982 tot en met 31 december 1983.

Artikel 2

De bepalingen van de Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST worden als volgt gewijzigd:

1. lid III van bijlage C wordt als volgt gelezen:

„III. De door de deelnemende derde landen gestorte middelen worden als krediet geboekt voor de gecoördineerde actie in de hoedanigheid van begrotingsontvangsten, bestemd voor een hoofdstuk van de staat van ontvangsten van de begroting van de Europese Gemeenschappen (afdeling Commissie).”;

2. de bijlage bij bijlage C wordt vervangen door de bijlage van deze overeenkomst.

Artikel 3

De aanvullende bijdrage van de overeenkomstsluitende partijen in de kosten van de coördinatie voor de periode van verlenging is vastgesteld op:

- maximaal 167 000 Ecu voor de Gemeenschap,
- maximaal 8 000 Ecu voor elk deelnemend derde land.

De Ecu is die welke is vastgesteld in het van kracht zijnde financieel reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen en de financiële bepalingen die uit hoofde van dat reglement zijn vastgesteld.

Artikel 4

1. Na de ondertekening van deze Overeenkomst stelt elke overeenkomstsluitende partij de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen zo spoedig mogelijk in kennis van de voltooiing van de uit hoofde van haar interne bepalingen vereiste procedures voor de inwerkingtreding van de Overeenkomst.

2. Voor de overeenkomstsluitende partijen die de in lid 1 bedoelde kennisgeving hebben verricht, treedt deze Overeenkomst in werking op 3 november 1982 mits de Gemeenschap en ten minste één deelnemend derde land deze kennisgeving hebben verricht.

Voor de overeenkomstsluitende partijen die de kennisgeving na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst verrichten, treedt zij in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op die waarin de kennisgeving werd verricht.

De overeenkomstsluitende partijen die bij de inwerkingtreding van de Overeenkomst nog geen kennisgeving hebben verricht mogen, gedurende een periode van zes maanden na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst, zonder stemrecht deelnemen aan de werkzaamheden van het Comité.

3. De Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen stelt elke overeenkomstsluitende partij in kennis van de nederlegging van de in lid 1 bedoelde kennisgevingen en van de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst.

Artikel 5

Deze Overeenkomst is van toepassing, enerzijds, op de gebieden waar het Verdrag tot oprichting van de

Europese Economische Gemeenschap geldt en onder de in dat Verdrag neergelegde voorwaarden en, anderzijds, op het grondgebied van de deelnemende derde landen.

Artikel 6

Deze Overeenkomst, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen, dat een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift doet toekomen aan elke overeenkomstsluitende partij.

BIJLAGE

MEERJARIG TIJDSHEMA VOOR DE GECOÖRDINEERDE ACTIE
Analyse van organische microverontreinigingen in water (Actie COST 64 b bis)
 Begrotingspost 7369: Onderzoek en ontwikkeling in de milieusector

	(in Ecu)						Totaal	
	1979	1980		1981		1982		1983
	VK	BK	VK	BK	VK	BK	VK	BK
I. Aanvankelijke raming van de globale behoeften (cijfers, zoals deze voorkomen in het tijdschema van betalingsverplichtingen en betalingen en de tabel van overeenstemming in bijlage II van de begroting van de Commissie):								
— Personeel								
— Huishoudelijke uitgaven	126 000	126 000	121 000	121 000	126 000	107 000	167 000	647 000
— Contracten								
Totaal (te dekken door middel van kredieten van post 7369)	126 000	126 000	121 000	126 000	126 000	107 000	167 000	647 000
II. Herziene raming van de uitgaven, gelet op aanvullende behoeften tengevolge van de toetreding van deelnemende derde landen:								
— Personeel								
— Huishoudelijke uitgaven	126 000	126 000	121 000	126 000	126 000	107 000	167 000	647 000
— Contracten	6 x 8 000	6 x 8 000	6 x 8 000	6 x 8 000	6 x 8 000	6 x 8 000	6 x 8 000	240 000
Nieuw totaal	174 000	174 000	169 000	174 000	174 000	155 000	215 000	887 000
III. Verschil tussen I en II te dekken door middel van bijdragen van de deelnemende derde landen	6 x 8 000	6 x 8 000	6 x 8 000	6 x 8 000	6 x 8 000	6 x 8 000	6 x 8 000	240 000

VK = vastleggingskrediet.
 BK = betalingskrediet.

RICHTLIJN VAN DE RAAD**van 17 december 1982****houdende wijziging van de richtlijnen inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen****(82/890/EEG)**

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat in artikel 1 van Richtlijn 74/150/EEG van de Raad van 4 maart 1974 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende de goedkeuring van landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen ⁽³⁾, gewijzigd bij Richtlijn 79/694/EEG ⁽⁴⁾, het toepassingsgebied van die richtlijn wordt beperkt tot trekkers, gemonteerd op luchtbanden, met twee assen en met een door de constructie bepaalde snelheid die ligt tussen 6 en 25 km/h;

Overwegende dat in die richtlijn ook wordt bepaald dat voor trekkers met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid van meer dan 25 km/h eventueel bijzondere voorschriften zullen worden opgesteld; dat dergelijke trekkers in de Gemeenschap worden gebouwd en gebruikt, en dat hun doeltreffendheid voordelen biedt voor het landbouwbedrijf;

Overwegende dat een verhoging met 20 % van de door de constructie bepaalde maximumsnelheid welke tot dusverre was voorgeschreven, redelijk is uit een oogpunt van verkeersveiligheid op de weg en arbeidsveiligheid op het veld;

Overwegende dat de Lid-Staten niettemin door het voorschrijven van maximumsnelheden de snelheid waarmee men met een trekker aan het verkeer op de weg mag deelnemen, kunnen beperken;

Overwegende bovendien dat trekkers met meer dan twee assen gelijk kunnen worden gesteld aan trekkers met twee assen en dus onder dezelfde voorschriften kunnen vallen;

Overwegende derhalve dat het niet nodig is om de in de kaderrichtlijn 74/150/EEG bedoelde bijzondere voorschriften op te stellen en dat het voldoende is om het toepassingsgebied van die richtlijn en van de bijzondere richtlijnen, waarin het toepassingsgebied uitdrukkelijk is omschreven, uit te breiden tot trekkers met meer dan twee assen en trekkers met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid die ligt tussen 25 en 30 km/h,

**HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN
VASTGESTELD:**

Artikel 1

1. Artikel 1, lid 2, van de Richtlijnen 74/150/EEG, 74/151/EEG ⁽⁵⁾, 74/152/EEG ⁽⁶⁾, 74/346/EEG ⁽⁷⁾, 74/347/EEG ⁽⁸⁾, 75/321/EEG ⁽⁹⁾, 75/322/EEG ⁽¹⁰⁾, 76/432/EEG ⁽¹¹⁾, 77/311/EEG ⁽¹²⁾, 77/537/EEG ⁽¹³⁾, 78/933/EEG ⁽¹⁴⁾, 79/532/EEG ⁽¹⁵⁾, 79/533/EEG ⁽¹⁶⁾, en artikel 9, lid 2, van Richtlijn 78/764/EEG ⁽¹⁷⁾ worden als volgt gelezen:

„2. Deze richtlijn geldt slechts voor de in lid 1 omschreven trekkers, gemonteerd op luchtbanden, met ten minste twee assen en met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid die ligt tussen 6 en 30 km/h.”.

2. Artikel 1, lid 2, van Richtlijn 80/720/EEG ⁽¹⁸⁾ wordt als volgt gelezen:

⁽¹⁾ PB nr. C 182 van 19. 7. 1982, blz. 112.

⁽²⁾ PB nr. C 77 van 29. 3. 1982, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 84 van 28. 3. 1974, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB nr. L 205 van 13. 8. 1979, blz. 17.

⁽⁵⁾ PB nr. L 84 van 28. 3. 1974, blz. 25.

⁽⁶⁾ PB nr. L 84 van 28. 3. 1974, blz. 35.

⁽⁷⁾ PB nr. L 191 van 15. 7. 1974, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB nr. L 191 van 15. 7. 1974, blz. 5.

⁽⁹⁾ PB nr. L 147 van 9. 6. 1975, blz. 24.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 147 van 9. 6. 1975, blz. 28.

⁽¹¹⁾ PB nr. L 122 van 8. 5. 1976, blz. 1.

⁽¹²⁾ PB nr. L 105 van 28. 4. 1977, blz. 1.

⁽¹³⁾ PB nr. L 220 van 29. 8. 1977, blz. 38.

⁽¹⁴⁾ PB nr. L 325 van 20. 11. 1978, blz. 16.

⁽¹⁵⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1979, blz. 16.

⁽¹⁶⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1979, blz. 20.

⁽¹⁷⁾ PB nr. L 255 van 18. 9. 1978, blz. 1.

⁽¹⁸⁾ PB nr. L 194 van 28. 7. 1980, blz. 1.

„2. Deze richtlijn geldt slechts voor de in lid 1 omschreven trekkers, gemonteerd op luchtbanden, met ten minste twee assen, met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid tussen 6 en 30 km/h en een vaste of instelbare kleinste spoorbreedte van een van de aangedreven assen van 1 150 mm of meer.”.

3. Artikel 1, lid 2, van Richtlijn 76/763/EEG ⁽¹⁾ wordt als volgt gelezen:

„2. Deze richtlijn geldt slechts voor de in lid 1 omschreven trekkers, gemonteerd op luchtbanden, met ten minste twee assen, met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid die ligt tussen 6 en 30 km/h, en met een spoorbreedte van ten minste 1 250 mm.”.

4. Punt 1.5 van de bijlage bij Richtlijn 74/152/EEG wordt als volgt gelezen:

„1.5. Met het oog op de fouten die met name het gevolg kunnen zijn van de meetmethoden en van de verhoging van het toerental bij gedeeltelijke belasting, is bij de goedkeuring een gemeten snelheid die 10 % meer bedraagt dan 30 km/h nog aanvaardbaar.”.

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige maatregelen in werking treden om binnen 18 maanden na de kennisgeving van deze richtlijn aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis.

2. De Lid-Staten delen de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen, aan de Commissie mee.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 17 december 1982.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. CHRISTOPHERSEN

⁽¹⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976, blz. 135.

ZESDE RICHTLIJN VAN DE RAAD**van 17 december 1982****op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g), van het Verdrag betreffende splitsingen van naamloze vennootschappen****(82/891/EEG)**

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, lid 3, sub g),

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de coördinatie als bedoeld in artikel 54, lid 3, sub g), en in het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽⁴⁾ is begonnen met Richtlijn 68/151/EEG ⁽⁵⁾;

Overwegende dat deze coördinatie met betrekking tot de oprichting van de naamloze vennootschap, alsook de instandhouding en wijziging van het kapitaal is voortgezet met Richtlijn 77/91/EEG ⁽⁶⁾, met betrekking tot de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen met Richtlijn 78/660/EEG ⁽⁷⁾ en met betrekking tot de fusies van naamloze vennootschappen met Richtlijn 78/855/EEG ⁽⁸⁾;

Overwegende dat bij Richtlijn 78/855/EEG slechts fusies van naamloze vennootschappen en bepaalde daarmee gelijkgestelde rechtshandelingen zijn geregeld; dat het voorstel van de Commissie echter ook de rechtshandeling splitsing omvatte; dat het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité zich ook hebben uitgesproken voor een regeling van deze rechtshandeling;

Overwegende dat, gezien de verwantschap tussen fusie en splitsing, het risico dat de bij Richtlijn 78/855/EEG voor fusies gegeven waarborgen worden

ontdoken, slechts kan worden vermeden door bij splitsingen een gelijkwaardige bescherming te bieden;

Overwegende dat het ter bescherming van de belangen van deelnemers en derden nodig is de wettelijke bepalingen van de Lid-Statens inzake splitsingen van naamloze vennootschappen te coördineren wanneer de Lid-Statens deze rechtshandeling toelaten;

Overwegende dat het in het kader van deze coördinatie van bijzonder belang is dat de aandeelhouders van de vennootschappen die aan de splitsing deelnemen behoorlijk en zo objectief mogelijk worden voorgelicht en dat een passende bescherming van hun rechten wordt gewaarborgd;

Overwegende dat de bescherming van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan thans wordt geregeld bij Richtlijn 77/187/EEG ⁽⁹⁾;

Overwegende dat de schuldeisers, met inbegrip van de obligatiehouders, alsook de houders van andere effecten van de vennootschappen die aan de splitsing deelnemen, moeten worden beschermd tegen benadeling door de splitsing;

Overwegende dat de bij Richtlijn 68/151/EEG voorgeschreven openbaarmaking moet worden uitgebreid tot de rechtshandelingen betreffende splitsingen zodat derden hierover voldoende worden ingelicht;

Overwegende dat het noodzakelijk is de waarborgen die bij het tot stand brengen van splitsingen aan deelnemers en derden worden geboden, uit te breiden tot bepaalde andere rechtsbehandelingen die op wezenlijke punten soortgelijke kenmerken vertonen als de splitsing, ten einde ontduiking van de bescherming te voorkomen;

Overwegende dat om rechtszekerheid in de betrekkingen tussen de vennootschappen die aan de splitsing deelnemen, tussen dezen en derden, alsook tussen de aandeelhouders te waarborgen, de gevallen van nietigheid moeten worden beperkt, waarbij enerzijds moet worden uitgegaan van het beginsel

⁽¹⁾ PB nr. C 89 van 14. 7. 1970, blz. 20.

⁽²⁾ PB nr. C 129 van 11. 12. 1972, blz. 50 en
PB nr. C 95 van 28. 4. 1975, blz. 12.

⁽³⁾ PB nr. C 88 van 6. 9. 1971, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 36/62.

⁽⁵⁾ PB nr. L 65 van 14. 3. 1968, blz. 8.

⁽⁶⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB nr. L 222 van 14. 8. 1978, blz. 11.

⁽⁸⁾ PB nr. L 295 van 20. 10. 1978, blz. 36.

⁽⁹⁾ PB nr. L 61 van 5. 3. 1977, blz. 26.

dat gebreken waar mogelijk worden hersteld, en anderzijds voor het invoeren van nietigheid een korte termijn moet worden gesteld,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN
VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Wanneer de Lid-Staten voor de in artikel 1, lid 1, van Richtlijn 78/855/EEG genoemde vennootschappen die onder hun wetgeving vallen, de in artikel 2 van de onderhavige richtlijn omschreven rechtshandeling splitsing door overneming toestaan, passen zij op die rechtshandeling de bepalingen van hoofdstuk I van laatstgenoemde richtlijn toe.

2. Wanneer de Lid-Staten voor de in lid 1 genoemde vennootschappen de in artikel 21 omschreven rechtshandeling splitsing door oprichting van nieuwe vennootschappen toestaan, passen zij op die rechtshandeling de bepalingen van hoofdstuk II toe.

3. Wanneer de Lid-Staten voor de in lid 1 genoemde vennootschappen de rechtshandeling, waarbij een splitsing door overneming als omschreven in artikel 2, lid 1, wordt gecombineerd met een splitsing door oprichting van een of meer nieuwe vennootschappen als omschreven in artikel 21, lid 1, toestaan, passen zij op die rechtshandeling de bepalingen van hoofdstuk I en van artikel 22 toe.

4. Artikel 1, leden 2 en 3, van Richtlijn 78/855/EEG is van toepassing.

HOOFDSTUK I

Splitsing door overneming

Artikel 2

1. In de zin van deze richtlijn wordt onder splitsing door overneming verstaan de rechtshandeling waarbij het vermogen van een vennootschap, zowel rechten als verplichtingen, als gevolg van haar ontbinding zonder vereffening, in zijn geheel op verscheidene vennootschappen overgaat tegen uitreiking aan de aandeelhouders van de gesplitste vennootschap, van aandelen van de vennootschappen die delen in het gesplitste vermogen, hierna „verkrijgende vennootschappen” te noemen, eventueel met een bijbetaling in geld welke niet meer mag bedragen dan 10 % van de nominale waarde of, bij gebreke van een nominale waarde, van de fractiewaarde van de uitgereikte aandelen.

2. Artikel 3, lid 2, van Richtlijn 78/855/EEG is van toepassing.

3. Voor zover deze richtlijn verwijst naar Richtlijn 78/855/EEG, leze men in plaats van „vennootschappen die de fusie aangaan” „vennootschappen die aan de splitsing deelnemen”, in plaats van „overgenomen vennootschap” „gesplitste vennootschap”, in plaats van „overnemende vennootschap” „elke verkrijgende vennootschap” en in plaats van „fusievoorstel” „splitsingsvoorstel”.

Artikel 3

1. De bestuurs- of leidinggevende organen van de vennootschappen die aan de splitsing deelnemen, stellen een schriftelijk splitsingsvoorstel op.

2. In het splitsingsvoorstel worden ten minste vermeld:

- a) de rechtsvorm, de naam en de zetel van de vennootschappen die aan de splitsing deelnemen;
- b) de ruilverhouding van de aandelen en, in voorkomend geval, het bedrag van de bijbetaling;
- c) op welke wijze de aandelen in de verkrijgende vennootschappen worden uitgereikt;
- d) vanaf welke datum deze aandelen recht geven te delen in de winst alsmede elke bijzondere regeling betreffende dit recht;
- e) vanaf welke datum de handelingen van de gesplitste vennootschap boekhoudkundig geacht worden te zijn verricht voor rekening van een van de verkrijgende vennootschappen;
- f) de rechten die de verkrijgende vennootschappen toekennen aan de houders van aandelen met bijzondere rechten en aan houders van andere effecten dan aandelen, of de jegens hen voorgestelde maatregelen;
- g) ieder bijzonder voordeel dat wordt toegekend aan de deskundigen in de zin van artikel 8, lid 1, alsmede aan de leden van de organen die belast zijn met het bestuur of de leiding van of het toezicht of de controle op de vennootschappen die aan de splitsing deelnemen;
- h) de nauwkeurige beschrijving en verdeling van de aan elke verkrijgende vennootschap over te dragen delen van de activa en passiva van het vermogen;
- i) de verdeling onder de aandeelhouders van de gesplitste vennootschap, van de aandelen van de verkrijgende vennootschappen, alsmede het criterium waarop die verdeling is gebaseerd.

3. a) Wanneer een gedeelte van de activa van het vermogen niet in het splitsingsvoorstel wordt toegescheiden en interpretatie van dit voorstel geen uitsluitsel geeft over de verde-

ling ervan, wordt dit gedeelte of de waarde ervan verdeeld over alle verkrijgende vennootschappen, evenredig aan het netto actief dat aan ieder van hen in het splitsingsvoorstel is toegescheiden.

- b) Wanneer een gedeelte van de passiva van het vermogen niet in het splitsingsvoorstel wordt toegescheiden en interpretatie van dit voorstel geen uitsluitel geeft over de verdeling ervan, zijn alle verkrijgende vennootschappen daarvoor hoofdelijk aansprakelijk. De Lid-Staten kunnen bepalen dat deze hoofdelijke aansprakelijkheid wordt beperkt tot het aan elke verkrijgende vennootschap toegescheiden netto-actief.

Artikel 4

Het splitsingsvoorstel moet voor elke vennootschap die aan de splitsing deelneemt uiterlijk een maand voor de datum van de algemene vergadering die over het splitsingsvoorstel moet besluiten, openbaar worden gemaakt op de in de wetgeving van iedere Lid-Staat vastgestelde wijze, overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 68/151/EEG ⁽¹⁾.

Artikel 5

1. Voor de splitsing is ten minste de goedkeuring vereist van de algemene vergadering van elke vennootschap die aan de splitsing deelneemt. Artikel 7 van Richtlijn 78/855/EEG is van toepassing voor wat betreft de voor deze besluiten vereiste meerderheid, de inhoud ervan en de noodzaak van een afzonderlijke stemming.

2. Wanneer de aandelen van de verkrijgende vennootschappen aan de aandeelhouders van de gesplitste vennootschap worden uitgereikt in een verhouding die niet evenredig is met hun rechten in het kapitaal van deze vennootschap, kunnen de Lid-Staten bepalen dat de aandeelhouders met een minderheidsbelang in deze vennootschap een recht op uitkoop van hun aandelen kunnen uitoefenen. In dat geval hebben zij recht op een tegenprestatie die overeenkomt met de waarde van hun aandelen. Indien er geen overeenstemming is over de tegenprestatie, moet deze door de rechter kunnen worden vastgesteld.

Artikel 6

Een Lid-Staat behoeft in zijn wetgeving de goedkeuring van de splitsing door de algemene vergadering van een verkrijgende vennootschap niet verplicht te stellen indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de in artikel 4 voorgeschreven openbaarmaking geschiedt voor de verkrijgende vennootschap uiterlijk een maand vóór de datum van de algemene vergadering van de gesplitste vennootschap die over het splitsingsvoorstel moet besluiten;
- b) iedere aandeelhouder van de verkrijgende vennootschap heeft het recht om ten minste een maand vóór de sub a) genoemde datum, ten kantore van deze vennootschap kennis te nemen van de in artikel 9, lid 1, bedoelde bescheiden;
- c) een of meer aandeelhouders van de verkrijgende vennootschap die aandelen bezitten die een minimumpercentage van het geplaatste kapitaal vertegenwoordigen, moeten het recht hebben op bijeenroeping van een algemene vergadering van de verkrijgende vennootschap die over het splitsingsvoorstel moet besluiten. Dit minimumpercentage mag niet hoger zijn dan vijf. De Lid-Staten kunnen evenwel bepalen dat aandelen zonder stemrecht bij de berekening van dit percentage buiten beschouwing worden gelaten.

Artikel 7

1. De bestuurs- of leidinggevende organen van elke vennootschap die aan de splitsing deelneemt stellen een uitgewerkt schriftelijk verslag op waarin het splitsingsvoorstel en met name de ruilverhouding van de aandelen alsmede de maatstaf voor de verdeling ervan, uit juridisch en economisch oogpunt worden toegelicht en verantwoord.

2. In het verslag worden bovendien de bijzondere moeilijkheden vermeld die zich eventueel bij de waardering hebben voorgedaan.

Hierin wordt ook melding gemaakt van de opstelling van het rapport inzake het toezicht op de inbreng anders dan in geld overeenkomstig artikel 27, lid 2, van Richtlijn 77/91/EEG ⁽²⁾ voor de verkrijgende vennootschappen, alsmede van het register waarbij dit rapport moet worden neergelegd.

3. De bestuurs- of leidinggevende organen van de gesplitste vennootschap dienen de algemene vergadering van de gesplitste vennootschappen en de bestuurs- of leidinggevende organen van de verkrijgende vennootschappen in te lichten opdat zij de algemene vergadering van hun vennootschap op de hoogte stellen van iedere belangrijke wijziging die zich in de activa en de passiva van het vermogen heeft voorgedaan tussen de datum van opstelling van het splitsingsvoorstel en de datum van de algemene vergadering van de gesplitste vennootschap die zich over het splitsingsvoorstel moet uitspreken.

⁽¹⁾ PB nr. L 65 van 14. 3. 1968, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 1.

Artikel 8

1. Voor elke vennootschap die aan de splitsing deelneemt, onderzoeken een of meer van de vennootschap onafhankelijke deskundigen die door de overheid of de rechter zijn aangewezen of toegelaten, het splitsingsvoorstel; zij stellen een schriftelijk verslag voor de aandeelhouders op. In de wetgeving van een Lid-Staat kan echter worden bepaald dat een of meer onafhankelijke deskundigen worden aangewezen voor alle vennootschappen die aan de splitsing deelnemen, indien die aanwijzing, op gezamenlijk verzoek van deze vennootschappen, door de overheid of de rechter geschiedt. Deze deskundigen kunnen, naar gelang van de wetgeving van elke Lid-Staat, natuurlijke personen, rechtspersonen of vennootschappen zijn.

2. Artikel 10, leden 2 en 3, van Richtlijn 78/855/EEG is van toepassing.

3. De Lid-Staten kunnen bepalen dat het in artikel 27, lid 2, van Richtlijn 77/91/EEG bedoelde rapport over het toezicht op de inbreng anders dan in geld, en het in lid 1 van het onderhavige artikel bedoelde verslag over het splitsingsvoorstel door dezelfde deskundige of deskundigen worden opgesteld.

Artikel 9

1. Iedere aandeelhouder heeft het recht ten minste een maand vóór de datum van de algemene vergadering die over het splitsingsvoorstel moet besluiten, ten kantore van de vennootschap kennis te nemen van ten minste de volgende bescheiden:

- a) het splitsingsvoorstel;
- b) de jaarrekeningen en de jaarverslagen over de laatste drie boekjaren van de vennootschappen die aan de splitsing deelnemen;
- c) indien de laatste jaarrekening betrekking heeft op een boekjaar dat meer dan zes maanden vóór de datum van het splitsingsvoorstel is afgesloten: tussentijdse cijfers omtrent de stand van het vermogen op ten vroegste de eerste dag van de derde maand die aan die datum voorafgaat;
- d) de in artikel 7, lid 1, bedoelde verslagen van de bestuurs- of leidinggevende organen van de vennootschappen die aan de splitsing deelnemen;
- e) de in artikel 8 bedoelde verslagen en rapporten.

2. De in lid 1, sub c), bedoelde tussentijdse cijfers worden opgemaakt volgens dezelfde methoden en dezelfde opstelling als de laatste jaarbalans.

In de wetgeving van een Lid-Staat kan evenwel worden bepaald:

- a) dat het niet nodig is de aanwezige vermogensbestanddelen opnieuw op te nemen;
- b) dat de in de laatste balans voorkomende waarderingen slechts worden gewijzigd in samenhang met verrichte boekingen; er moet echter rekening worden gehouden met:
 - tussentijdse afschrijvingen en voorzieningen,
 - belangrijke wijzigingen van de werkelijke waarde die niet uit de boeken blijken.

3. Aan iedere aandeelhouder moet op zijn verzoek kosteloos een volledig of, desgewenst, gedeeltelijk afschrift van de in lid 1 bedoelde bescheiden worden verstrekt.

Artikel 10

De Lid-Staten kunnen toestaan dat artikel 7, artikel 8, leden 1 en 2, en artikel 9, lid 1, sub c), d) en e), niet worden toegepast, indien alle aandeelhouders en houders van andere effecten waaraan stemrecht is verbonden, van de vennootschappen die aan de splitsing deelnemen, daarvan hebben afgezien.

Artikel 11

De bescherming van de rechten van de werknemers van elke vennootschap die aan de splitsing deelneemt, wordt geregeld volgens de voorschriften van Richtlijn 77/187/EEG ⁽¹⁾.

Artikel 12

1. De wetgevingen der Lid-Staten moeten een passende bescherming bieden van de belangen der schuldeisers van de vennootschappen die aan de splitsing deelnemen wier vorderingen vóór de openbaarmaking van het splitsingsvoorstel zijn ontstaan en ten tijde van die openbaarmaking nog niet opeisbaar zijn.

2. Daartoe bepalen de wetgevingen der Lid-Staten ten minste dat deze schuldeisers recht hebben op passende waarborgen wanneer de financiële toestand van de gesplitste vennootschap en van de vennootschap waarop de verbintenis overgaat overeenkomstig het splitsingsvoorstel, deze bescherming nodig maakt en deze schuldeisers niet reeds over dergelijke waarborgen beschikken.

⁽¹⁾ PB nr. L 61 van 5. 3. 1977, blz. 26.

3. Voor zover een schuldeiser van de vennootschap waarop de verbintenis overeenkomstig het splitsingsvoorstel is overgegaan, geen voldoening heeft gekregen, zijn de verkrijgende vennootschappen hoofdelijk tot nakoming van die verbintenis gehouden. De Lid-Staten kunnen deze aansprakelijkheid beperken tot het netto-actief dat werd toegekend aan elk van deze vennootschappen met uitzondering van die waarop de verbintenis is overgegaan. De Lid-Staten behoeven dit lid niet toe te passen, wanneer de splitsing is onderworpen aan toezicht door de rechter overeenkomstig artikel 23 en een meerderheid van de schuldeisers die drie vierden van het bedrag van de schuldvorderingen vertegenwoordigt, of een meerderheid van een categorie van schuldeisers van de gesplitste vennootschap die drie vierden van het bedrag van de schuldvorderingen van die categorie vertegenwoordigt, ermee heeft ingestemd geen gebruik te maken van deze hoofdelijke aansprakelijkheid tijdens een vergadering die overeenkomstig artikel 23, lid 1, sub c), is belegd.

4. Artikel 13, lid 3, van Richtlijn 78/855/EEG is van toepassing.

5. Onverminderd de regels met betrekking tot de gemeenschappelijke uitoefening van hun rechten, zijn de leden 1 tot en met 4 van toepassing op de houders van obligaties van de vennootschappen die aan de splitsing deelnemen, tenzij de splitsing is goedgekeurd door een vergadering van obligatiehouders, wanneer de nationale wetgeving een dergelijke vergadering kent, of door de afzonderlijke obligatiehouders.

6. De Lid-Staten kunnen bepalen dat de verkrijgende vennootschappen hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de verbintenissen van de gesplitste vennootschap. In dat geval behoeven zij de voorgaande leden niet toe te passen.

7. Indien een Lid-Staat de in de leden 1 tot en met 5 bedoelde regeling voor de bescherming van de schuldeisers combineert met de in lid 6 bedoelde hoofdelijke aansprakelijkheid van de verkrijgende vennootschappen, kan hij deze aansprakelijkheid beperken tot het aan elk van deze vennootschappen toegescheiden netto-actief.

Artikel 13

De houders van effecten waaraan bijzondere rechten verbonden zijn, maar die geen aandelen zijn, moeten in de verkrijgende vennootschappen waarop overeenkomstig het splitsingsvoorstel de verplichtingen uit deze effecten overgaan, beschikken over rechten die ten minste van gelijke waarde zijn als die waarover zij in de gesplitste vennootschap beschikten, tenzij ofwel de wijziging van deze rechten is goedgekeurd door een vergadering van de houders van deze effecten, wanneer de nationale

wetgeving een dergelijke vergadering kent, of door de afzonderlijke houders, ofwel deze houders recht hebben op inkoop van hun effecten.

Artikel 14

Indien de wetgeving van een Lid-Staat voor splitsingen geen preventief toezicht door de overheid of de rechter op de rechtmatigheid voorschrijft of indien zodanig toezicht niet op alle voor de splitsing noodzakelijke rechtshandelingen betrekking heeft, is artikel 16 van Richtlijn 78/855/EEG van toepassing.

Artikel 15

De Lid-Staten bepalen in hun wetgeving op welke datum de splitsing van kracht wordt.

Artikel 16

1. De splitsing moet openbaar worden gemaakt op de in de wetgeving van iedere Lid-Staat vastgestelde wijze, overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 68/151/EEG, voor elke vennootschap die aan de splitsing deelneemt.

2. Elke verkrijgende vennootschap kan zelf de formaliteiten voor de openbaarmaking betreffende de gesplitste vennootschap verrichten.

Artikel 17

1. De splitsing heeft van rechtswege en gelijktijdig de volgende rechtsgevolgen:

- a) zowel tussen de gesplitste vennootschap en de verkrijgende vennootschappen als ten aanzien van derden gaat het gehele vermogen van de gesplitste vennootschap, zowel rechten als verplichtingen, over op de verkrijgende vennootschappen, overeenkomstig de verdeling volgens het splitsingsvoorstel of overeenkomstig artikel 3, lid 3;
- b) de aandeelhouders van de gesplitste vennootschap worden aandeelhouders van een verkrijgende vennootschap of van de verkrijgende vennootschappen overeenkomstig de in het splitsingsvoorstel vastgestelde toescheiding;
- c) de gesplitste vennootschap houdt op te bestaan.

2. Er vindt geen omwisseling plaats van aandelen van een verkrijgende vennootschap tegen de aandelen van de gesplitste vennootschap die worden gehouden:

- a) door de verkrijgende vennootschap zelf of door een persoon die in eigen naam, maar voor rekening van de vennootschap handelt, of

- b) door de gesplitste vennootschap zelf of door een persoon die in eigen naam, maar voor rekening van de vennootschap handelt.

3. Er wordt geen afbreuk gedaan aan de wetgevingen van de Lid-Staten die bijzondere formaliteiten voorschrijven om de overgang van bepaalde door de gesplitste vennootschap aangebrachte goederen, rechten en verplichtingen aan derden te kunnen tegenwerpen. De verkrijgende vennootschap/vennootschappen, waarop deze goederen, rechten en verplichtingen overeenkomstig het splitsingsvoorstel of artikel 3, lid 3, overgaan, kan/kunnen zelf deze formaliteiten verrichten; de wetgeving van de Lid-Staten mag de gesplitste vennootschap evenwel toestaan deze formaliteiten te blijven verrichten gedurende een beperkt tijdvak dat, behalve in uitzonderlijke gevallen, niet mag worden vastgesteld op meer dan zes maanden na de datum waarop de splitsing van kracht wordt.

Artikel 18

De wetgevingen van de Lid-Staten regelen ten minste de civielrechtelijke aansprakelijkheid van de leden van het bestuurs- of leidinggevende orgaan van de gesplitste vennootschap jegens de aandeelhouders van deze vennootschap, wegens fouten die leden van dit orgaan bij de voorbereiding en de totstandkoming van de splitsing hebben begaan, alsmede de civielrechtelijke aansprakelijkheid van de deskundigen die voor deze vennootschap belast zijn met de opstelling van het in artikel 8 bedoelde verslag wegens fouten die deze deskundigen bij het vervullen van hun taak hebben begaan.

Artikel 19

1. In de wetgevingen van de Lid-Staten kan de nietigheid van splitsingen slechts met inachtneming van de volgende voorwaarden worden geregeld:

- a) de nietigheid moet door de rechter worden uitgesproken;
- b) de nietigheid van een in de zin van artikel 15 van kracht geworden splitsing kan slechts worden uitgesproken wegens het ontbreken van het preventieve toezicht door de rechter of de overheid op de rechtmatigheid of van een authentieke akte, dan wel omdat is vastgesteld dat het besluit van de algemene vergadering krachtens het nationale recht nietig of vernietigbaar is;
- c) de vordering tot nietigverklaring kan niet meer worden ingediend nadat zes maanden zijn verstreken sedert de datum sedert welke de splitsing kan worden tegengeworpen aan degene die de nietigheid inroept, noch indien het gebrek inmiddels is hersteld;

- d) wanneer herstel van het gebrek dat tot de nietigverklaring van de splitsing kan leiden mogelijk is, verleent de bevoegde rechter daartoe aan de betrokken vennootschappen een termijn;

- e) de beslissing waarbij de nietigheid van de splitsing wordt uitgesproken, wordt openbaar gemaakt op de in de wetgeving van elke Lid-Staat vastgestelde wijze overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 68/151/EEG;

- f) wanneer de wetgeving van een Lid-Staat derdenverzet toestaat, is dit niet meer ontvankelijk nadat zes maanden zijn verstreken sedert de openbaarmaking van de beslissing overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 68/151/EEG;

- g) de beslissing waarbij de nietigheid van de splitsing wordt uitgesproken, doet op zichzelf geen afbreuk aan de geldigheid van de verbintenissen die vóór de openbaarmaking van de beslissing, doch na de in artikel 15 bedoelde datum ten laste of ten gunste van de verkrijgende vennootschappen zijn ontstaan;

- h) elk van de verkrijgende vennootschappen is aansprakelijk voor de verbintenissen die te haren laste zijn ontstaan na het tijdstip waarop de splitsing van kracht is geworden en vóór het tijdstip waarop het besluit tot nietigverklaring van de splitsing is bekendgemaakt. Ook de gesplitste vennootschap is aansprakelijk voor deze verbintenissen; de Lid-Staten kunnen bepalen dat deze aansprakelijkheid uitsluitend geldt voor het gedeelte van de netto-activa dat is overgedragen aan de verkrijgende vennootschap ten laste waarvan deze verbintenissen zijn ontstaan.

2. In afwijking van lid 1, sub a), kan de wetgeving van een Lid-Staat ook bepalen dat de nietigheid van de splitsing wordt uitgesproken door een overheidsinstantie, indien tegen een dergelijke beslissing beroep mogelijk is bij de rechter. Het bepaalde sub b), d), e), f), g) en h), is van overeenkomstige toepassing op de overheidsinstantie. Deze procedure tot nietigverklaring kan niet meer worden ingesteld nadat zes maanden zijn verstreken sedert de in artikel 15 bedoelde datum.

3. Aan de wetgevingen der Lid-Staten betreffende de nietigheid van een splitsing die wordt uitgesproken ingevolge een ander toezicht op de splitsing dan het preventieve toezicht door de rechter of de overheid op de rechtmatigheid, wordt geen afbreuk gedaan.

Artikel 20

Wanneer de verkrijgende vennootschappen in het bezit zijn van alle aandelen en andere effecten van de gesplitste vennootschap waaraan stemrecht in de

algemene vergadering is verbonden, behoeven de Lid-Staten, onverminderd artikel 6, de goedkeuring van de splitsing door de algemene vergadering van de gesplitste vennootschap in hun wetgeving niet verplicht te stellen, indien ten minste aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de in artikel 4 voorgeschreven openbaarmaking geschiedt voor elke aan de splitsing deelnemende vennootschap uiterlijk een maand voordat de splitsing van kracht wordt;
- b) alle aandeelhouders van de aan de splitsing deelnemende vennootschappen hebben het recht ten minste een maand voordat de splitsing van kracht wordt, ten kantore van hun vennootschap kennis te nemen van de bescheiden als bedoeld in artikel 9, lid 1. Artikel 9, leden 2 en 3, is ook van toepassing;
- c) een of meer van de aandeelhouders van de gesplitste vennootschap die aandelen bezitten die een minimumpercentage van het geplaatste kapitaal vertegenwoordigen, moeten het recht hebben op bijeenroeping van een algemene vergadering van de gesplitste vennootschap die over het splitsingsvoorstel moet besluiten. Dit minimumpercentage mag niet hoger zijn dan vijf. De Lid-Staten kunnen evenwel bepalen dat aandelen zonder stemrecht bij de berekening van dit percentage buiten beschouwing worden gelaten;
- d) indien er geen algemene vergadering van de gesplitste vennootschap wordt bijeengeroepen die zich moet uitspreken over het splitsingsvoorstel, heeft de in artikel 7, lid 3, bedoelde informatie betrekking op alle belangrijke wijzigingen in de activa en passiva sedert de datum waarop het splitsingsvoorstel is opgesteld.

HOOFDSTUK II

Splitsing door oprichting van nieuwe vennootschappen

Artikel 21

1. In de zin van deze richtlijn wordt onder splitsing door oprichting van nieuwe vennootschappen verstaan de rechtshandeling waarbij het vermogen van een vennootschap, zowel rechten als verplichtingen, als gevolg van ontbinding zonder vereffening, in zijn geheel op verscheidene nieuw opgerichte vennootschappen overgaat tegen uitreiking aan de aandeelhouders van de gesplitste vennootschap van aandelen van de verkrijgende vennootschappen eventueel met een bijbetaling in geld welke niet meer mag bedragen dan 10 % van de nominale waarde of, bij gebreke van een nominale waarde, van de fractiewaarde van de uitgereikte aandelen.

2. Artikel 4, lid 2, van Richtlijn 78/855/EEG is van toepassing.

Artikel 22

1. De artikelen 3, 4, 5 en 7, artikel 8, leden 1 en 2 en de artikelen 9 tot en met 19 zijn van toepassing op de splitsing door oprichting van nieuwe vennootschappen, onverminderd de artikelen 11 en 12 van Richtlijn 68/151/EEG. Daartoe leze men in plaats van „vennootschappen die aan de splitsing deelnemen” „de gesplitste vennootschap” en in plaats van „verkrijgende vennootschap” „nieuwe vennootschap”.

2. In het splitsingsvoorstel worden, behalve de gegevens als bedoeld in artikel 3, lid 2, de rechtsvorm, de naam en de zetel van elke nieuwe vennootschap vermeld.

3. Het splitsingsvoorstel, alsmede, indien daarvan een afzonderlijke akte wordt opgemaakt, de akte van oprichting of de ontwerp-akte van oprichting en de statuten of de ontwerp-statuten van elke nieuwe vennootschap worden goedgekeurd door de algemene vergadering van de gesplitste vennootschap.

4. De Lid-Staten kunnen bepalen dat het in artikel 10 van Richtlijn 77/91/EEG bedoelde rapport inzake het toezicht op de inbreng anders dan in geld, alsmede het in artikel 8, lid 1, bedoelde verslag over het splitsingsvoorstel door de zelfde deskundige of deskundigen worden opgesteld.

5. De Lid-Staten kunnen bepalen dat noch artikel 8, noch artikel 9, wat het deskundigenverslag betreft, van toepassing is wanneer de aandelen van elk van de nieuwe vennootschappen worden toegescheiden aan de aandeelhouders van de gesplitste vennootschap evenredig aan hun rechten in het kapitaal van deze vennootschap.

HOOFDSTUK III

Splitsing onder toezicht van de rechter

Artikel 23

1. De Lid-Staten kunnen lid 2 toepassen wanneer de splitsing is onderworpen aan toezicht van de rechter die de bevoegdheid heeft om:

- a) de algemene vergadering van de aandeelhouders van de gesplitste vennootschap bijeen te roepen om zich over de splitsing uit te spreken;
- b) zich ervan te vergewissen dat de aandeelhouders van elke aan de splitsing deelnemende vennootschap ten minste de in artikel 9 bedoelde bescheiden hebben ontvangen of daarover kun-

nen beschikken binnen een termijn die het hun mogelijk maakt deze bescheiden tijdig voor de algemene vergadering van hun vennootschap die zich over de splitsing dient uit te spreken, te bestuderen; wanneer een Lid-Staat gebruik maakt van de in artikel 6 bedoelde mogelijkheid, moet deze termijn lang genoeg zijn om de aandeelhouders van de verkrijgende vennootschappen in staat te stellen de hun door laatstgenoemd artikel verleende rechten uit te oefenen;

- c) elke vergadering van schuldeisers van iedere aan de splitsing deelnemende vennootschap bijeen te roepen om zich over de splitsing uit te spreken;
 - d) zich ervan te vergewissen dat de schuldeisers van iedere aan de splitsing deelnemende vennootschap ten minste het splitsingsvoorstel hebben ontvangen of hierover kunnen beschikken binnen een termijn die het hun mogelijk maakt het voorstel tijdig vóór de sub b) bedoelde algemene vergadering te bestuderen;
 - e) het splitsingsvoorstel goed te keuren.
2. Wanneer de rechter vaststelt dat is voldaan aan de in lid 1, sub b) en d), bedoelde voorwaarden en de aandeelhouders en schuldeisers geen schade kunnen lijden, kan hij de aan de splitsing deelnemende vennootschappen ontheffing verlenen voor de toepassing van:
- a) artikel 4, mits de regeling inzake passende bescherming van de belangen der schuldeisers, als bedoeld in artikel 12, lid 1, alle vorderingen dekt, ongeacht de datum waarop zij zijn ontstaan;
 - b) de in artikel 6, sub a) en b) bedoelde voorwaarden, wanneer een Lid-Staat gebruik maakt van de in artikel 6 omschreven mogelijkheid;
 - c) artikel 9 ten aanzien van de termijn en de voorwaarden die zijn vastgesteld om de aandeelhouders in staat te stellen kennis te nemen van de in dat artikel bedoelde stukken.

HOOFDSTUK IV

Andere met splitsing gelijkgestelde rechtshandelingen

Artikel 24

Wanneer de wetgeving van een Lid-Staat voor een in artikel 1 bedoelde rechtshandeling een bijbetaling in geld toestaat welke groter is dan 10 %, zijn de hoofdstukken I, II en III van toepassing.

Artikel 25

Wanneer de wetgeving van een Lid-Staat een van de in artikel 1 bedoelde rechtshandelingen toestaat zonder dat de gesplitste vennootschap ophoudt te bestaan, zijn Hoofdstuk I, met uitzondering van artikel 17, lid 1, sub c), Hoofdstuk II en Hoofdstuk III van toepassing.

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 26

1. De Lid-Staten doen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen welke nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen, vóór 1 januari 1986 in werking treden, voor zover zij op die datum de onder deze richtlijn vallende rechtshandelingen toestaan. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. Wanneer een Lid-Staat na de in lid 1 genoemde datum de rechtshandeling splitsing toestaat, doet hij de betreffende bepalingen in werking treden op de datum waarop splitsingen worden toegestaan. Hij stelt de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

3. Voor de toepassing van de in lid 1 bedoelde bepalingen op de „unregistered companies“ in het Verenigd Koninkrijk en Ierland kan echter een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van die bepalingen worden vastgesteld.

4. De Lid-Staten behoeven de artikelen 12 en 13 niet toe te passen met betrekking tot houders van obligaties en andere in aandelen converteerbare effecten, indien op het tijdstip van de inwerkingtreding van de in de leden 1 of 2 bedoelde bepalingen de positie van deze houders in geval van splitsing vooraf in de emissievoorwaarden is vastgesteld.

5. De Lid-Staten behoeven deze richtlijn niet toe te passen op splitsingen of daarmee gelijkgestelde rechtshandelingen voor de voorbereiding of totstandkoming waarvan op het tijdstip van de inwerkingtreding van de in de leden 1 of 2 bedoelde bepalingen reeds een bij de nationale wet voorgeschreven handeling of formaliteit is verricht.

Artikel 27

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 17 december 1982.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. CHRISTOPHERSEN

BESCHIKKING VAN DE RAAD**van 21 december 1982****tot wijziging van Beschikking 78/640/EEG betreffende de financiële deelneming van de Gemeenschap in de uitgaven voor de inspectie en het toezicht in de maritieme wateren van Denemarken en Ierland****(82/892/EEG)**

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende dat de tenuitvoerlegging van een communautaire regeling voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden en de toepassing van maatregelen tot beperking van de visserijactiviteit het voor de Gemeenschap noodzakelijk maken de visbestanden te beschermen en toezicht uit te oefenen op de maritieme wateren die onder de jurisdictie van de Lid-Staten vallen;

Overwegende dat bij Beschikking 78/640/EEG ⁽²⁾ is bepaald dat de Gemeenschap deelneemt in de door Denemarken en Ierland in de periode van 1 januari 1977 tot en met 31 december 1982 gedane uitgaven voor acties op korte en middellange termijn die voorzien in het in gebruik nemen van speciaal materieel voor de inspectie van en het toezicht op de visserijactiviteit;

Overwegende dat de acties op middellange termijn met name betrekking hebben op de aankoop of de bouw van kustwachtschepen, de aankoop van verkenningsvliegtuigen, alsmede de aankoop en de installatie van de nodige technische, elektronische en fotografische apparatuur;

Overwegende dat de uitvoering van deze acties op middellange termijn in Ierland is vertraagd door de hoge eisen die worden gesteld aan de ontwerpers van het nieuwe materieel, dat bijzonder verfijnd moet zijn om doeltreffend te kunnen worden gebruikt bij de inspectie en het toezicht in de betrokken visserijzones die zeer uitgestrekt zijn;

Overwegende dat de door Ierland geplande investeringen derhalve niet volledig uitgevoerd kunnen

worden vóór 1 januari 1983; dat de gestelde termijn bijgevolg dient te worden verlengd ten einde in het belang van de Gemeenschap voltooiing van de geplande werkzaamheden mogelijk te maken en de financiële deelneming van de Gemeenschap in de daaraan verbonden kosten zeker te stellen;

Overwegende dat het, om de uitvoering van de betrokken werkzaamheden te vergemakkelijken, dienstig is, indien door de Gemeenschap aan Ierland voorschotten kunnen worden verleend naargelang van de vorderingen bij de door de Commissie goedgekeurde investeringen,

**HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING
VASTGESTELD:**

Artikel 1

Beschikking 78/640/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1, lid 2, wordt als volgt gelezen:

„2. De Gemeenschap vergoedt de voor financiering in aanmerking komende uitgaven van Denemarken en Ierland voor het in bedrijf nemen van de in lid 1 bedoelde middelen:

— tot een bedrag van ten hoogste 10 miljoen Ecu voor Denemarken, voor de periode van 1 januari 1977 tot en met 31 december 1982;

— tot een bedrag van ten hoogste 46 miljoen Ecu voor Ierland, voor de periode van 1 januari 1977 tot en met 31 december 1984.”;

2. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 1 bis

1. Voor het verwezenlijken van de door de Commissie goedgekeurde investeringen kan deze laatste aan de Regering van Ierland voorschotten toekennen ten belope van 80 % van de kosten voor de werkzaamheden van een bepaald jaar.

2. Ten vroegste drie maanden voordat daadwerkelijk een begin wordt gemaakt met de

⁽¹⁾ PB nr. C 292 van 8. 11. 1982, blz. 91.

⁽²⁾ PB nr. L 211 van 1. 8. 1978, blz. 34.

betrokken werkzaamheden kan de Regering van Ierland bij de Commissie een voorschotaanvraag indienen, waaruit moet blijken dat aan de voorwaarden voor de betaling van een voorschot is voldaan.

Zes maanden na de betaling van dit voorschot moet de Regering van Ierland de Commissie het bewijs leveren dat ten minste 6,5 % van de werkzaamheden van het betrokken jaar, vermenigvuldigd met het aantal maanden dat is verlopen sedert de in de aanvraag vermelde datum van het begin van de werkzaamheden, is uitgevoerd. Wanneer dit bewijs niet kan worden geleverd, moet de Regering van Ierland het voorschot terugbetalen.

3. De aanvragen om voorschotten voor volgende jaren kunnen worden ingediend wanneer de werkzaamheden van het voorafgaande jaar voor ten minste 80 % en die van vroegere jaren geheel zijn uitgevoerd.

4. Uiterlijk drie maanden na de datum die is vastgesteld voor de voltooiing van de werkzaamheden waarvoor een voorschot is verleend, moet de Regering van Ierland een aanvraag om afrekening van de voor deze werkzaamheden verleende steun indienen. Wanneer zij deze aanvraag niet kan indienen, moet de Regering van Ierland het voorschot terugbetalen.”;

3. de eerste zin van punt 2 van de bijlage wordt als volgt gelezen:

„2. De acties op middellange termijn moeten zijn uitgevoerd vóór:

- 1 januari 1983 voor Denemarken, en
- 1 januari 1985 voor Ierland.”;

4. punt 6 van de bijlage wordt als volgt gelezen:

„6. De aanvragen om vergoeding dienen betrekking te hebben op de uitgaven die door de Regering van Ierland in de loop van een kalenderjaar of een periode van meer dan drie maanden daarvan zijn gedaan. De aanvragen worden bij de Commissie ingediend binnen een termijn van zes maanden wanneer zij betrekking hebben op de uitgaven voor een heel kalenderjaar en binnen een termijn van drie maanden wanneer zij betrekking hebben op de uitgaven voor een deel van een kalenderjaar.”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Denemarken en tot Ierland.

Gedaan te Brussel, 21 december 1982.

Voor de Raad

De Voorzitter

O. MOLLER

RICHTLIJN VAN DE RAAD**van 21 december 1982****tot wijziging van de Richtlijnen 64/432/EEG en 72/461/EEG betreffende bepaalde maatregelen inzake mond- en klauwzeer en vesiculaire varkensziekte**

(82/893/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN
VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat bij Richtlijn 64/432/EEG ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 82/61/EEG ⁽⁴⁾, de gezondheidsvoorschriften zijn vastgesteld waaraan voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde levende runderen en varkens moeten voldoen;

Overwegende dat, gelet op het verloop van mond- en klauwzeer en van vesiculaire varkensziekte in de Gemeenschap, dient te worden besloten tot verlenging van de geldigheidsduur van de in de artikelen 4 bis en 4 ter van Richtlijn 64/432/EEG opgenomen communautaire maatregelen; dat voorts, indien zich besmetting met mond- en klauwzeer voordoet in een beperkt deel van het grondgebied van een Lid-Staat, bovengenoemde bepalingen toch moeten worden gehandhaafd indien de ziekte is uitgeroeid;

Overwegende dat bij Richtlijn 72/461/EEG ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 81/476/EEG ⁽⁶⁾, de gezondheidsvoorschriften zijn vastgesteld voor dieren waarvan het vlees bestemd is voor uitvoer naar andere Lid-Staten;

Overwegende dat, gelet op het verloop van mond- en klauwzeer in de Gemeenschap, dient te worden besloten tot een verlenging van de geldigheidsduur van de in artikel 13 van Richtlijn 72/461/EEG opgenomen communautaire maatregelen,

Artikel 1

Richtlijn 64/432/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. in artikel 4 bis, eerste alinea, wordt „31 december 1982” vervangen door „31 december 1983”;
2. in artikel 4 ter:
 - a) wordt in de eerste en de tweede alinea „31 december 1982” vervangen door „31 december 1983”;
 - b) wordt volgende alinea toegevoegd:

„Het onderhavige artikel blijft van toepassing op

 - (i) de in de aanhef van de eerste alinea omschreven Lid-Staten, wanneer in een beperkt gedeelte van hun grondgebied mond- en klauwzeer is geconstateerd en is uitgeroeid;
 - (ii) de in de eerste alinea, onder A en B, omschreven Lid-Staten, wanneer in een beperkt gedeelte van hun grondgebied mond- en klauwzeer is geconstateerd en is uitgeroeid.”.

Artikel 2

In artikel 13 van Richtlijn 72/461/EEG wordt „31 december 1982” vervangen door „31 december 1983”.

Artikel 3

De Lid-Staten treffen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen om uiterlijk op 1 januari 1983 aan deze richtlijn te voldoen.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1982.

Voor de Raad

De Voorzitter

O. MØLLER

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 17 december 1982 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 17 december 1982 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽³⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64.

⁽⁴⁾ PB nr. L 29 van 6. 2. 1982, blz. 13.

⁽⁵⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 24.

⁽⁶⁾ PB nr. L 186 van 8. 7. 1982, blz. 20.

RICHTLIJN VAN DE RAAD**van 21 december 1982****inzake de melding van dierziekten in de Gemeenschap****(82/894/EEG)**

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap, inzonderheid op de
artikelen 43 en 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement, ⁽¹⁾

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal
Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat de Gemeenschap voorschriften
heeft vastgesteld voor de intracommunautaire han-
del in runderen en varkens, vers vlees, vers vlees van
pluimvee en vleesprodukten;

Overwegende dat het uitbreken of het heersen van
bepaalde besmettelijke dierziekten een risico voor
de communautaire veestapel inhoudt, met name
wegens de verbreiding ervan in de intracommunau-
taire handel; dat snelle en accurate informatie
onmisbaar is voor de toepassing van de verschil-
lende beschermingsmaatregelen, vastgesteld in de
communautaire voorschriften;

Overwegende dat elke Lid-Staat de andere Lid-Sta-
ten en de Commissie op de hoogte dient te stellen
van het uitbreken en het verdwijnen van bepaalde
dierziekten op zijn grondgebied, zulks op grond van
artikel 9 van Richtlijn 64/432/EEG van de Raad
van 26 juni 1964 inzake veterinairerechtelijke vraag-
stukken op het gebied van het intracommunautaire
handelsverkeer in runderen en varkens ⁽³⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Richtlijn 80/1274/EEG ⁽⁴⁾, artikel 11
van Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van
15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken
op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees
van pluimvee ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn
80/216/EEG ⁽⁶⁾, artikel 7 van Richtlijn 72/461/
EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake
veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van

het intracommunautaire handelsverkeer in vers
vlees ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 80/1099/
EEG ⁽⁸⁾, en artikel 7 van Richtlijn 80/215/EEG van
de Raad van 22 januari 1980 inzake veterinairechte-
lijke vraagstukken op het gebied van intracommun-
nautair handelsverkeer in vleesprodukten ⁽⁹⁾, laat-
stelijk gewijzigd bij Richtlijn 80/1100/EEG ⁽¹⁰⁾;

Overwegende dat moet worden gespecificeerd welke
ziekten moeten worden gemeld en op welke wijze
dat moet gebeuren, en dat met name de stand van
zaken in elke Lid-Staat op gezette tijden moet wor-
den vastgesteld;

Overwegende dat, als na toepassing van de mel-
dingsprocedure blijkt dat technische aanpassingen
nodig zijn, dit zal gebeuren volgens een procedure
waarbij nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten
en de Commissie wordt ingesteld,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN
VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op de melding
van:

- het uitbreken van een van de in bijlage I
genoemde ziekten,
- de intrekking — na de opruiming van de laatste
haard — van de beperkingen die zijn ingesteld
na het uitbreken van een van de in bijlage I
genoemde ziekten.

2. Deze richtlijn is van toepassing onverminderd
de bijzondere bepalingen betreffende informatie
over de harmonisatie van de maatregelen inzake het
uitroeien en/of voorkomen van dierziekten.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) bedrijf: op het grondgebied van een Lid-Staat
gelegen landbouw- of ander bedrijf waar dieren
worden gehouden of gefokt;

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 12/13 april 1982 (nog niet in
het Publikatieblad verschenen).

⁽²⁾ PB nr. C 112 van 3. 5. 1982, blz. 4.

⁽³⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64.

⁽⁴⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1980, blz. 75.

⁽⁵⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23.

⁽⁶⁾ PB nr. L 47 van 21. 2. 1980, blz. 8.

⁽⁷⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 24.

⁽⁸⁾ PB nr. L 325 van 1. 12. 1980, blz. 14.

⁽⁹⁾ PB nr. L 47 van 21. 2. 1980, blz. 4.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 325 van 1. 12. 1980, blz. 16.

- b) ziektegeval: de officiële constatering op een dier of karkas van één van de in bijlage I genoemde ziekten;
- c) haard: het bedrijf of de plaats op het grondgebied van de Gemeenschap waar dieren zijn samengebracht en waar een of meer ziektegevallen officieel zijn geconstateerd;
- d) „primaire haard”: een haard die epizootologisch los staat van een vroeger geconstateerde haard in hetzelfde gebied van een Lid-Staat, zoals gedefinieerd in artikel 2 van Richtlijn 64/432/EEG, of het voor de eerste maal uitbreken van een ziekte in een ander gebied van dezelfde Lid-Staat.

Artikel 3

1. Iedere Lid-Staat meldt binnen 24 uur rechtstreeks aan de Commissie en aan de Lid-Staten:

- de op zijn grondgebied geconstateerde primaire haard van een van de in bijlage I genoemde ziekten,
- de intrekking — na opruiming van de laatste haard — van de beperkingen die op zijn grondgebied zijn ingesteld na het uitbreken van een van de in bijlage I genoemde ziekten.

2. De in lid 1 bedoelde meldingen met de volgens bijlage II vereiste inlichtingen worden per telex gedaan.

3. Voor klassieke varkenspest zijn de inlichtingen die zijn gemeld overeenkomstig Richtlijn 80/217/EEG van de Raad van 22 januari 1980 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 80/1274/EEG van de Raad ⁽²⁾, toereikend.

Artikel 4

1. Onverminderd de in artikel 1, lid 2, bedoelde bepalingen meldt iedere Lid-Staat ten minste op de eerste werkdag van iedere week de op zijn grondgebied geconstateerde secundaire haarden van een van de in bijlage I genoemde ziekten rechtstreeks aan de Commissie.

Deze meldingen hebben betrekking op de week die eindigt te middernacht op de aan de melding voorafgaande zondag.

De Commissie legt de eventuele verbanden tussen deze inlichtingen en stuurt een overzicht van de gegevens naar de veterinaire diensten van iedere Lid-Staat.

2. Het feit dat de Commissie geen meldingen ontvangt, betekent dat er tijdens de in lid 1, tweede alinea, bedoelde periode geen secundaire haarden zijn uitgebroken.

3. De in lid 1 bedoelde meldingen worden per telex gedaan en bevatten de volgens bijlage II vereiste inlichtingen.

Artikel 5

1. Vóór de tenuitvoerlegging van deze richtlijn zal overeenkomstig de procedure van artikel 6 het formulier worden vastgesteld waarmee de volgens bijlage II vereiste inlichtingen moeten worden verstrekt.

2. Volgens de procedure van artikel 6 kan worden besloten:

- tot aanvulling of wijziging van de bijlagen,
- tot tijdelijke wijziging van de strekking, inhoud en frequentie van de melding, onverminderd artikel 4 en rekening houdende met de betrokken ziekte en de bijzondere epizootologische ontwikkeling ervan.

Artikel 6

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure wordt deze procedure door de voorzitter, hetzij op diens eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld ingeleid bij het bij besluit van de Raad van 15 oktober 1968 ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna „het Comité” genoemd.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De Voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn die de voorzitter op basis van de urgentie van de ter behandeling voorgelegde vraagstukken kan vaststellen. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van 45 stemmen.

4. De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer, wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité. Wanneer zij niet in overeenstemming zijn met het

⁽¹⁾ PB nr. L 47 van 21. 2. 1980, blz. 11.

⁽²⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1980, blz. 75.

advies van het Comité, of wanneer het Comité geen advies heeft uitgebracht, legt de Commissie onverwijld een voorstel voor aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad drie maanden nadat het voorstel bij hem is ingediend geen maatregelen heeft vastgesteld, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld en onmiddellijk ten uitvoer gelegd, behalve wanneer de Raad zich met een eenvoudige meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 7

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om

uiterlijk op 1 januari 1984 aan deze richtlijn te voldoen en stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 21 december 1982.

Voor de Raad

De Voorzitter

O. MØLLER

BIJLAGE I**Dierziekten die gemeld moeten worden**

Mond- en klauwzeer

Runderpest

Besmettelijke longziekte bij runderen

Blauwtong

Vesiculaire varkensziekte

Klassieke varkenspest

Afrikaanse varkenspest

Teschener ziekte

Vogelpest

Pseudovogelpest

*BIJLAGE II***Bij de melding te verstrekken gegevens**

1. Krachtens artikel 3 vereiste inlichtingen bij het uitbreken van primaire haarden van de in bijlage I vermelde ziekten:
 1. Datum van verzending
 2. Uur van verzending
 3. Naam van de Lid-Staat
 4. a) Naam van de ziekte
b) Type virus, indien van toepassing
 5. Datum van constatering
 6. Plaats van het bedrijf
 7. Aantal verdachte dieren ter plekke: a) runderen, b) varkens, c) schapen, d) geiten, e) pluimvee
 8. Aantal geslachte dieren: a) runderen, b) varkens, c) schapen, d) geiten, e) pluimvee
 9. Aantal vernietigde karkassen: a) runderen, b) varkens, c) schapen, d) geiten, e) pluimvee
 2. Krachtens artikel 4 vereiste inlichtingen bij het uitbreken van secundaire haarden van de in bijlage I genoemde ziekten:
 1. Datum van verzending
 2. Uur van verzending
 3. Naam van de Lid-Staat
 4. Voor elke ziekte:
 - a) naam van de ziekte
 - b) aantal haarden
 3. Krachtens artikel 3 vereiste inlichtingen bij intrekking van de beperkingen in een Lid-Staat na opruiming van de laatste haard van de in bijlage I genoemde ziekten:
 1. Datum van verzending
 2. Uur van verzending
 3. Naam van de Lid-Staat
 4. Naam van de ziekte
 5. Datum van intrekking van de beperkingen
-

BESLUIT VAN DE RAAD**van 21 december 1982****betreffende een financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de bestrijding van mond- en klauwzeer in het zuidoosten van Europa****(82/895/EEG)**DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

BESLUIT:

Artikel 1

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

De Gemeenschap levert een bijdrage aan de bestrijding van exotische mond- en klauwzeervirussen in de landen van het zuidoosten van Europa. De Commissie wordt opdracht gegeven een bijdrage te betalen aan het programma van de FAO voor de jaren 1982 en 1983.

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Artikel 2

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

De Commissie wordt belast met de controle op het gebruik van de in artikel 1 genoemde bijdrage. Zij brengt verslag uit aan de Raad en het Europese Parlement over de tenuitvoerlegging van dit besluit.

Overwegende dat in de afgelopen jaren bepaalde gebieden in het zuidoosten van Europa getroffen zijn door mond- en klauwzeerepizoötieën veroorzaakt door voor de Gemeenschap exotische virussen; dat het gevaar dat deze virussen voor de veestapel in de Gemeenschap vormen, nog niet geweken is; dat de betrokken derde landen bijgevolg verder geholpen moeten worden om maatregelen toe te passen die de verspreiding van deze virussen moeten voorkomen, met name door het creëren van bufferzones in de betrokken gebieden,

Gedaan te Brussel, 21 december 1982.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

O. MØLLER

⁽¹⁾ PB nr. C 264 van 8. 10. 1982, blz. 7.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 17 december 1982 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

DE RECHTSORDE VAN DE GEMEENSCHAP

Jean-Victor LOUIS

De Europese Gemeenschappen zijn niet enkel een discussie- en onderhandelingsforum voor de staten. De institutionele opzet van de Gemeenschappen die, vergeleken met de klassieke internationale organisaties, een veel ingewikkelder en oorspronkelijker karakter heeft, levert een groot aantal wettelijke voorschriften op waarop meestal rechtstreeks een beroep kan worden gedaan door de rechters in de Lid-Staten. Het Hof van Justitie van de drie Gemeenschappen krijgt jaarlijks meer werk om deze rechters de nodige opheldering te verschaffen over de interpretatie van het gemeenschapsrecht en om te beslissen in conflicten tussen de instellingen en particulieren of tussen de instellingen en de Lid-Staten. Kortom, de Gemeenschap vormt een unieke rechtsorde, met een zeer verfijnde structuur die dagelijks meer ingrijpt in de economische en sociale realiteit van de Lid-Staten, doch die nog grotendeels miskend wordt.

Deze publikatie over „de rechtsorde van de Gemeenschap” van Jean-Victor Louis, hoogleraar aan de Université libre de Bruxelles, wordt uitgegeven door de Commissie van de Europese Gemeenschappen en is bedoeld om in kort bestek inzicht te krijgen in de voornaamste karakteristieken ervan. Vanwege haar nauwkeurige informatie en de kritische opzet kan zij eveneens voor juristen van nut zijn.

Jean-Victor Louis — Geboren op 10 januari 1938 — Geaggregeerd in het volkenrecht aan de Vrije Universiteit te Brussel (ULB), 1969 — Gewoon hoogleraar in gemeenschapsrecht aan de ULB — Voormalig directeur en directeur voor Researchwerk aan het Instituut voor Europese studies van de ULB — Directeur van de Cahiers de droit européen — Chef van de juridische dienst van de Nationale Bank van België — Auteur van „Les règlements de la Communauté économique européenne”, alsmede in samenwerking met anderen onder leiding van Jacques Mégret, van „Le droit de la Communauté économique européenne” waarvan al negen banden verschenen zijn.

Uitgegeven in het Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans, Nederlands, Portugees en Spaans.

ISBN 92-825-1056-5

Catalogusnummer: CB-28-79-407-NL-C

Vastgestelde prijzen in Luxemburg (exclusief BTW): 3,70 Ecu; 150 Bfr.; 10 Fl.

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
Boite postale 1003, L-2985 Luxembourg

